

Traian Golea

Cum ati reusit sa luati legatura cu legionarii de la Madrid ?

In 1948, anul cand au inceput in tara arestarile, eu eram sef de ocol agricol la feldioara, Brasov. In Ianuarie 1948 m'am imbolnavit de febra tifoida si am intrat in spital pentru doua luni, de unde am iesit cu o flebita la ambele picioare, ceea ce ma facea inapt pentru drumuri lungi.

Mai tarziu, prin Iunie '48 m'am intalnit cu un fost coleg de facultate, basarabean, Apostol, caruia grupul nostru, al nationalistilor, in intelegere cu Consiliul Profesorat al Facultatii, i-a refuzat reinscrierea la studii la Iasi, unde se mutase Facultatea noastra de Agronomie de la Chisinau, pe motiv ca in timpul cedarii Basarabiei, in anul scolar 1940/41 el, cu un grup de stuenti comunisti, i-au alungat din facultate pe studentii nationalisti. Acum, in 1948, se simtea din nou la putere si m'a apostrofat: ei, ce mai zici acum ?

Cum la 15 Mai incepusera arestarile masive in Romania in randurile anti-comunistilor, ma asteptam si eu sa-mi vina randul si pentru asta trebuia sa dispar la munte, sau peste hotare. Cum aveam in sa picioarele

bolnave, si cum la munte iti trebuiau in primul rand picioare bune, singura scapare a ramas fuga peste hotare.

Aveam un cumnat, tot inginer agronom si tot legionar, Ilie Poenaru, care traia undeva pe langa Lugoj si care, in vara 1948 ne-a vizitat la Feldioara si i-am spus planurile noastre de a fugi din tara. Mi-a spus ca cunoaste niste oameni care fac trecere la negru peste frontiera. Mi-am cerut un concediu de boala la bai la Buzias, in Banat.

Cumnatul meu era la Bacova la un centru viticol, aproape de Buzias. Acolo trebuia sa ne intalnim cu cei care facerau trecerile, ca sa ne treaca pe sotie si pe mine in Austria. Planurile noastre au trebuit sa sufere insa o modificare drastica. Aproape de Arad a fost prins un grup care incerca sa treaca frontiera si atunci cunoscutii lui cumnatul meu, pentru ca toti acestia se stiau intre ei, au trebuit sa stea linistiti cel putin o luna, pentru ca nu stiau ce si cat a aflat politia de la cei arestati despre ei si daca nu erau urmariti. A trebuit deci sa amanam si noi trecerea cu cel putin o luna de zile.

In acel timp ne-am pomenit cu fratele meu, Ionel, la noi la Buzias, cu stirea alarmanta ca intreaga Siguranta a Statului este pe urmele lui si ca el trebuie sa paraseasca tara in cel mai scurt timp. El era urmarit de politie inca din 1945, cand s'a dus la Medias ca sa ia legatura cu un camarad care actiona in regiune. S'a dus la casa unde se intalneau de obicei, fara sa stie ca intre timp locuinta fusese descoperita de politie. Legionarul care statea acolo fugise, fara sa aiba timp sa-i avertizeze pe toti cei care frecventau aceasta casa. Cand a intrat Ionel in camera prietenului sau, a gasit inaintea o persoana necunoscuta.

- Buna ziua !

- Buna ziua !

- Ion, se recomanda Ionel.

- De unde vii, intreaba necunoscutul.

- Din jur.

- In numele legii esti arestat, si scoate un pistol pe carel indreapta spre Ionel, somandu-l sa se predea, dar Ionel nu se infricosseaza. Desi statea in bataia pistolului, incepe sa-i vorbeasca, facandu-l las, om de nimica, o carpa, care s'a pus in slujba bolsevichilor si care tremura in fata unui om neinarmat. Agentul a ramas uluit de indrazneala lui. Profitand de un moment de neatenție a agentului, pune mana la brau ca sa scoata pistolul. Agentul il someaza:

la mana, ca trag !

- Vroiam numai sa scot ceasul, ii raspunde Ionel linistit. Se indreapta atunci spre fereastra cu gandul sa sara in curte. Agentul il someaza din nou si Ionel descopere atunci ca pistolul agentului nu era incarcat. Daca ar fi stiut, de mult ar fi terminat cu el.

Tinandu-l pe Ionel in bataia revolverului, agentul cheama pe proprietareasa casei, o femeie in varsta de origine germana si ii spune sa mearga la politie si sa cheme ceva ajutor. Ionel isi da seama de situatie si-si schimba imediat planurile. Ii spune agentului ca se preda si ca accepta sa mearga cu el la politie. Acesta foarte incantat, este de acord. Se gandea ca meritul lui in fata superiorilor va fi cu atat mai mare cu cat va reusi sa aresteze singur pe un legionar atat de periculos.

Casa unde locuia prietenul avea doua iesiri, si Ionel le stia; treptii care coborau de la casa in strada erau repezi. Pe la jumatatea treptilor ii administreaza agentului o lovitura zdravana si bine calculata, incat acesta si-a pierdut echilibrul si s'a rostogolit pe trepti in jos pana in strada.

Profitand de acest moment, Ionel a iesit pe usa cealalta care dadea intr'o strada paralela. Politistul se scoala, scoate revolverul si incepe sa-l urmareasca pe Ionel. Dupa un colt de strada Ionel da peste un gardian care vroia sa-l opreasca. Trage cateva focuri peste capul gardianului care s'a culcat imediat la pamant si Ionel a sarit peste el si fugi.

Agentul nu-l slabeste, se tine dupa el, tragand focuri de revolver. Un taran ii iese in cale si vazand ca fugi, vroia sa-l opreasca, crezand ca e un rau facator, si incepe sa-l ameninte cu biciul. Ionel, cu pistolul in mana, ii face semn sa-i elibereze calea. Astfel Ionel a reusit sa iasa din oras si-si pierde urma in padurile din jurul Mediasului.

Cum s'a aflat mai tarziu, cazul luase proportii. Agentul a raportat la Comisariat ca a urmarit pe un mare

Comandant legionar, ca a reusit sa-l raneasca si ca probabil se ascunde prin padurile din jur. Imediat s'au organizat potere de urmarire, dar Ionel, iute de picior, parasise regiunea. De atunci a fost in permanenta urmarire.

A doua ciocnire a lui Ionel cu Politia are loc in Septembrie 1948 la Sibiu. In acest an avusese loc marile arestari de legionari. Latul se stransese tot mai mult in jurul celor scapati liberi pana atunci. Ionel, impreuna cu Bubu Pinteau si Axente Pacuraru, colegi si camarazi, urmariti la Cluj, ajung la Sibiu. Aici isi gasesc refugiu la o familie legionara cunoscuta. Au ajuns inspre seara si gazdele i-au chemat la cina. Nici nu incepusera bine sa manance si deodata se deschid usile in laturi cu putere si intra un grup de 5-6 agenti cu pistoalele in mana.

Incep legitimarile. Primul este la rand Pacuraru, care este perchezitionat si trecut in antreu sub paza. Urmeaza la rand Pinteau, care avea asupra sa si un pistol ruginit, de care nu se putea folosi. Il purta pentru intimidare. Agentii au incercat sa-i ia pistolul. Pinteau s'a opus si s'a nascut o busculada. In acelaasi timp un alt agent il legitimeaza pe Ionel, care-i ofera calm legitimatia. In timp ce agentul o examineaza, Ionel scoate pistolul Walter de la brau si trage doua focuri.

Agentul se prabuseste. Ceilalti agenti surprinsi, incep sa traga in nestire. In acel moment se sting lampile din cauza impuscaturilor. Se face intunec iar agentii se trantesc la pamant. Ionel din coltul lui, vede o umbra care se strecoara pe coridor. El crede ca e unul din camarazii sai. Se ia dupa el, fugind afara in strada. dar de pe trotuarul celalalt doi agenti il asteapta si trag asupra lui. Totusi Ionel reuseste sa fuga si sa-si piarda urma pe niste strazi laterale si sa-si gaseasca adapost la o alta familie legionara.

Mai tarziu s'a aflat ca Pacuraru a reusit si el sa se salveze, dar in schimb Pinteau a fost ranit, arestat si dus la Siguranta, de unde nu s'a mai intors viu.

In aceste conditii, cand legaturile se ingreunasera si tot mai putini oameni erau dispusi sa-si riste viata pentru a-i ascunde pe fugari, Ionel si-a dat seama ca nu mai poate fi de niciun folos miscarii de rezistenta din interior si s'a hotarit sa paraseasca tara.

A reusit sa ajunga in noaptea aceea pana la Feldioara la locuinta mea. O cumnata, Tamara, i-a spus ca eu si cu Nadea suntem la Buzias si ne poate gasi la cumnatul meu, Ilie Poenaru. Avand adresa, Ionel a venit la noi.

La Buzias mai era un fugar, fratele sotiei, Boris Bucsan, student la Agronomie la Cluj, care de doua luni era urmarit de politie si vroia si el sa paraseasca tara.

In aceasta situatie, eu am plecat in graba la Bucuresti pentru a-l instiinta pe Ion Bucsan, camarad, coleg si unchi de-al sotiei, propunandu-i sa vina si el cu noi. La asta Jonny, cum ii spuneam noi, mi-a raspuns ca "este sub demnitatea mea sa fug acum din tara." Bucsan lucra la Institutul de Cercetari Agronomice si mi-a dat o delegatie de inspector fitosanitar pe judetul Timis, delegatie cu care ma puteam misca liber de-a lungul frontierei pentru a cauta locul de trecere cel mai potrivit.

La Lugoj locuia o matusa a sotiei, invatatoare, casatorita cu Lupsa, al carui frate, Sevalus, locuia in Comlosul Mic, localitate chiar pe frontiera. Sevalus a acceptat sa ne dea o mana de ajutor, servind ca punct de popas intre sosirea cu trenul si momentul prielnic al trecerii frontierei, cat si sa ne dea informatii asupra asezarii frontierei, unde se gasea pichetul si programul de patrulare a granicerlor.

Pentru sotia mea situatia a devenit foarte grea. Nu se putea hotari sa infrunte riscurile unei treceri clandestine a frontierei fara calauza, dar nu vroia nici sa accepte gandul de a ramane singura in tara. In fata acestei dileme dureroase, atat eu cat si Ionel si Boris am incercat s'o convingem ca despartirea nu va dura mult, pentru ca in curand vor veni Americanii si ne vor elibera.

Traian Golea

Nadia Golea – soția lui Traian

Inarmati cu delegatia de la Bucsan Ion, care ne servea si de paratraznet, am luat trenul de la Jimbolia pana la Comlosul Mic, unde am ajuns la 6 dupa masa. Stiind care este casa lui Sevalus Lupsa si ocolind comuna, am intrat prin gradina in curte.

Hotarul Comlosului Mic dadea drept in frontiera, orientarea fiind foarte usoara. Toate randurile de porumb, de cartofi si de sfecla mergeau inspre Apus, spre frontiera. Descaltati, cu mainile si fata manjite cu tarana pentru a nu lasa nicio o pata mai luminoasa, am asteptat pana la 2 dupa miezul noptii, cand cerul se innorase bine si a inceput o ploaie marunta care anihila orice fosnet de frunze.

Cu cate o legaturica cu rufe de schimb in spinare si cu pistoalele in mana, am mers spre frontiera, care atunci inca nu era marcata cu sarme. Mergand spre Vest, nici n'am stiut cand am trecut frontiera. Pastrand cat se putea de bine aceeaasi directie, adica mereu spre Apus, ne-am apropiat de o localitate, Kikinda, unde vroiam sa luam trenul spre Belgrad.

Am devenit siguri ca suntem in Yugoslavia abia cand am vazut o firma scrisa cu litere cirilice. La un raulet ne-am spalat si pus in rand cat de cat si ne-am apropiat de gara. O patrula de militieni a incercat sa ne legitimizeze, dar neavand acte si nestiind nici o vorba sarbeasca, ne-a arestat si ne-a dus la politie. Acolo, pe perete in spatele biroului, strajua un tablou mare al lui Marx, deci tot comunisti.

De la Politia din Kikinda, dupa un interogatoriu si dupa ce ne-au luat absolut toate actele personale, ne-au dus in lagar la Kova Gica, unde erau deja vreo 200 de romani si vreo 100 de unguri.

De acolo ne-au scos grupuri-grupuri si ne-au trimis la lucru indiverse parti ale Yugoslaviei. Eu cu fratele si cu cumnatul am cazut in lotul de Pristina, Kosmet, aproape de Albania. In lotul nostru a fost si inginerul Tului Basiu, fost sef al Judetului Timis in 1940.

La Pristina eu am fost repartizat la primarie pentru ingrijirea livezilor de pomi fructiferi a orasului. Ionel a fos repartizat, ca medicinist, la spitalul judetean, al carui sef era un medic roman din Timoc, care insa nu era repartizat la lucru intr'o regiune romaneasca pentru ca comunitatile romanesti sa nu-si aiba intelectualii lor, deci conducatorii lor. Numele doctorului imi scapa. El ne spunea ca, pe cat era de puternic curentul legionar in Romania, pe atat de puternic era curentul comunist in Yugoslavia.

De Pasti in 1949 am incercat, un grup mai mare dintre cei care ne gaseam in Pristina, sa fugim in Austria. Pentru a evita ca militia sa ne recunoasca in gara Pristina, am plecat pe jos la Kosovo Polje, pe Campia

Mierlei, la vreo 15 km de Pristina, unde era un nod de cale ferata pe linia Atena-Skoplie-Belgrad.

Din cauza ca soseaua era patrulata de militie, a trebuit sa mergem pe camp si am pierdut mult timp, incat am pierdut trenul care ne-a plecat de sub nas. Cum nu era decat un singur tren pe zi, pentru Belgrad, am plecat inapoi spre Pristina. Ajunsi acasa insa, am fost arestati de militie, care a fost sesizata de plecarea noastra din resedinta in toila noptii.

Pe mine, pe fratele meu si inca trei inisi, ne-au bagat la puscarie, considerandu-ne capi de rebeliune. De atunci m'am despartit de Basiu si ne-am reintalnit la Salzburg, Austria, la sfarsitul lui August 1949 unde el ajunsese cu cateva luni naintea mea.

Ionel, impreuna cu Dr. Ionescu si cu un student, al carui nume nu-l mai retin, au fost dati peste frontiera in Bulgaria. Ceilalti doi au luat-o inainte inspre interiorul Bulgariei si de urma lor nu am mai aflat nimic. Ionel, avand noroc ca nu a fost semnalat si arestat de graniceri, a asteptat noaptea si s'a reintors in Yugoslavia.

Aici l-au arestat din nou si l-au bagat in inchisoare la Nis. Pe mine m'au dus inapoi in lagarul de la Zreaneanin, unde se mutase lagarul de la Kovacica, devenit prea mic.

In Yugoslavia se stia de existenta unui Comitet al Romanilor de la Salzburg, care era foarte activ in slujba refugiatilor. Era format din oameni fosti in Armata Nationala si in Guvernul de la Viena si care dupaterminarea razboiului au ramas in spatiul austro-german.

Conducerea pe atunci al acestui Comitet o avea Inginerul Caraivan si cu Spiridon Neata. Dupa arestare, cand a fost dus cu trenul spre Nis, Ionel a reusit sa dea un biletel unei fete de alaturi, biletel adresat acestui Comitet de la Salzburg, cu rugamintea sa-l expedieze Comitetului la Salzburg. Cum Comitetul era cunoscut si cum posta austriaca era foarte constiincioasa, scisoarea a ajuns la destinatie cu simpla mentiune: Comitetul Roman Salzburg.

Din Zreaneanin eu am fost dus cu un lot la lucru la Maribor, in Slovenia, la 18 km de frontiera austriaca. De aici, in August 1949, impreuna cu studentul Victor Hardalau, care se informase in prealabil de asezarea frontierei, am reusit sa trecem fara mari dificultati in Austria, de unde Hardalau in curand a ajuns la Paris.

In Austria ne-am prezentat la postul de jandarmi din Radkersburg, unde seful de post ne-a invitat mai intai la el acasa la masa. Era dimineata. Ne-a dat niste frenzele cu cafea cu lapte si sunca. Acele franzelute n'am sa le uit toata viata, atat de bune erau.

Dupa mancare ne-a dus la inchisoare, unde trebuia sa stam inchisi 9 zile pentru trecere ilegala de frontiera. La inchisoare insa ne-am bucurat de un regim de favoare. Usile erau deschise si noi ne puteam plimba prin curte cat vroiam. Asta, probabil, ca o consecinta ca ne-am predat singuri politiei.

De la Radkersburg, dupa 9 zile am fost dusi in lagarul de la Strass, in K?rnten, unde cei mai multi refugiati erau unguri; 300 de unguri si doar 14 romani. De aici, dupa trei zile am fost ridicat de Misu Giurea cu o motocicletă, si ne-am dus la Salzburg, la Comitet.

La Salzburg mai era si un centru legionar, unde Miscarea avea un sediu - o incapere inchiriată - si unde trageau sefii legionari, Traian Borobaru si Mircea Dimitriu, cand veneau in aceasta regiune.

Traian Borobaru era din Banat si a functionat si mai functiona inca ca prim-ajutor al lui Horia Sima. Mircea Dimitriu, actualul Secretar al Miscarii din Exil, cu toate ca era din Putna, facuse Politehnica la Timisoara. Horia Sima a fost seful Regiunii Banat, deci erau cam toti banateni si se cunosteau de mai mult timp.

La o luna si jumatate dupa sosirea mea la Salzburg, mi s'a propus sa ma mut in acel sediu pentru a asigura permanenta, cei doi sefi fiind majoritatea timpului pe drumuri prin intreaga Europa de Vest. La acest sediu al Miscarii venea si Horia Sima cand avea drumuri prin regiune, si asa m'a cunoscut si l-am cunoscut.

Cand eu am sosit la Salzburg, cateva zile am fost gazduiti intr'un lagar in apropierea garii. Intreg orasul era bombardat, dar cu atat mai mult cartierul garii. Canalizarea nu mai functiona, usile si ferestrele in mare parte erau sparte si, mai ales din cauza ploilor frecvente, era o murdarie greu de suportat. Acolo, intr'o cladire, erau gazduiti toti refugiatii din Rasaritul Europei care ajungeau in acest oras.

Comitetul Romanilor si cu conducerea Miscarii lucrau mana in mana. Au inchiriat un teren viran in apropierea garii centrale, pe Elisabeth Strasse 38. Au cumparat o baraca militara germana pe care au asezat-o pe acel teren, care era mai ridicat fata de sosea. In acest teren erau construite si bunkare pentru aparare antiaeriana cu intrarea din strada. Baraca a fost instalata deasupra capatului celuilalt al bunkerului, unde s'a facut o iesire din bunker in baraca. Baraca a fost amenajata drept Camin pentru refugiatii, iar bunkerul a fost amenajat drept sufragerie si bucatarie.

Cand am ajuns eu, se lucra la izolarea bunkerului cu gudrom pe dinafara. Asta insemna ca intreg bunkerul trebuia sa fie descoperit de pamant, lasat sa se usuze si apoi dat cu gudron si acoperit din nou. Am lucrat si eu in primele zile la aceasta treaba destul de grea.

Basiu era Seful Caminului. Conducerea a intrat in tratative cu Misiunea Catolica Romana pe Austria, care a acceptat sa furnizeze alimentele pentru cantina, Caminul primind denumirea de "Caminul Misiunii Catolice Romane din Austria". Printre grupul de romani refugiatii la Salzburg se afla si dl Florescu, bucatar de meserie si care gatea foarte bine.

Cum terenul era viran, s'a instalat o plasa pentru wolleybal, unde refugiatii se puteau distra in timpul liber.

La inceput seful Misiunii a fost Mons. Octavian Barlea. La scurta vreme i-a urmat Parintele Florian Muller, neamt din Cobadin, Constanta. Parintele Muller era un anticomunist militant, trecut si prin puscarie, unde i-a cunoscut bine pe legionari si in general ii iubea pe romani. Mai tarziu a avut si greutati pentru ca era prea apropiat de legionari.

Cu Par. Muller si cu Basiu la conducerea Caminului s'a creat o atmosfera de solidaritate nationala. Eram de altfel singura natiune care-si avea Caminul propriu, adica eram scutiti de a trai in mizeria din lagarul de langa gara. In acelas timp Comitetul Romanilor castigase increderea autoritatilor austriece, incat un refugiat proaspat sosit era preluat mai intai de Comitet si impreuna mergeau la politie pentru primirea sejurului si a actelor de identitate. Cuvantul Comitetului era hotaritor in decizia Politiei, care era bucuroasa sa aiba mai putina bataie de cap si mai putine probleme cu refugiatii romani.

Cum nu aveam gaz la bucataria Caminului, s'au cumparat copaci intr'o padure si mergeam acolo sa taiem lemne. Mentionez toate astea pentru ca asa s'a creat o atmosfera de prietenie si de incredere intre noi romanii din Salzburg, care a dainuit ani de-a randul.

Ajuns la Salzburg si stiind ca Ionel este in inchisoare la Nis, am facut nenumarate cereri, memorii si proteste la Ministerul de Interne si de Externe la Berlgrad, la Crucea Rosie de la Geneva, la toate ambasaderele si consulaterele yugoslave din Europa, pentru a atrage atentia autoritatilor yugoslave ca nu pot dispune de Ionel dupa bunul lor plac, dupa metodele comuniste, fara ca cineva sa stie si sa protesteze.

Cat succes am avut cu aceste demersuri, este greu de spus. Cert este insa ca in primavara anului 1950 Ionel a fost dat de granicerii yugoslavi peste frontiera la Trieste, de unde m'a anuntat.

Anul 1950 a fost pentru Biserica Catolica un An Sfant, care se repeta la fiecare sfert de secol. Misiunea Catolica Romana din spatiul german, de sub conducerea Par. Florian Muller, cu aceasta ocazie a organizat o excursie a Romanilor la Vatican in cursul lunii Iulie cu un autobus.

I-am comunicat lui Ionel data cand ajungem la Florenta in Piata Catedralei cu un "autobus de Salzburg" si unde, insfarsit, ne-am reintalnit.

Boris, cumnatul, a ajuns, tot peste Italia, in Franta cu cateva luni mai inainte.

Din Florenta am continuat drumul spre la Roma, unde am vizitatorasul si Vaticanul si am participat la slujbe festive cu ocazia Anului Sfant. Dupa o saptamana ne-am luat drumul inapoi spre Salzburg, dar Ionel nu avea pasaport si deci nici viza, incat trebuia sa treaca frontiera la negru.

In drum spre casa, la Conegliano, in Campia Lombardiei, Par. Muller avea un prieten, si la el am facut un scurt popas. Prietenul Par. Muller cunostea bine frontiera si a venit cu noi pana aproape de frontiera. Aici i-a aratat si explicat lui Ionel pe unde si cum sa treaca prin padure dincolo in Austria, in timp ce noua ni se va face controlul actelor. La cateva sute de metri in interiorul Austriei, pe o vreme frumoasa, tolanit pe iarba, l-am gasit pe Ionel, asteptandu-ne. De-acum era si el in lumea libera.

In 1951 am initiat reproducerea cartlor legionare, care in exil erau foarte rare, iar in tara comunistii le ardeau cum puneau mana pe ele. Au participat la aceasta actiune mai multi camarazi, ceea ce a dat un nou suflu vietii comunitare de la Salzburg.

Ce spune Comandantul in postfata la "Pentru Legionari", editia 1968, in articolul "Destinul scrierilor legionare", despre aceasta actiune:

"In Europa Occidentala nesupusa dominatiei comuniste, legionarii gasesc o alta situatie. Pentru intaia oara se bucura de libertatea de a-si manifesta gandurile si de a publica scrierile lor.

Trebue sa aducem acest omagiu Occidentului democratic, recunoscand ca libertatea de constiinta si de

expresie in aceste tari este o realitate constitutiva a vietii publice. Sub presupusa protectoare a Garzii de Fier, Germania national socialista, cartile noastre nu au putut sa apara in nicio tara din Europa in afara de Spania."

Aici o scurta interventie: La inceput noi, nestiind care este atmosfera, lucram cu perdelele trase si cat mai izolati de lume, iar expeditia cartilor o faceam de la un oficiu postal din cealalta parte a orasului, pentru a nu deveni cunoscuti si sa ne tradam, pana intr'o zi cand, Vasle Cretu s'a dus sa cumpere lapte. Vanzatoarea l-a intrebat unde sta, si el i-a spus ca sta la Ignaz Harrer Strasse 75.

- A, va sa zica acolo unde-i tipografia !

Deci intreg cartierul stia cine suntem si ce facem dar nimeni nu ne-a deranjat cu vreo intrebare si noi credeam ca nimerni nu stie ce-i cu noi.

In continuare Comandantul in "Destinul scrierilor legionare":

"Miscarea foloseste acest climat de libertate pentru a reimprima cartile legionare aflatoare doar in cateva exemplare in strainatate si amenintate sa dispara. Incepand cu anul 1951 se formeaza la Salzburg o echipa de tipografi legionari cari se pun pe treaba cu elan si in decurs de trei ani savarsesc minunea de a reproduce aproape toate textele legionare clasice.

Primul gand pentru realiarea acestei lucrari memorabile ii apartine lui Traian Golea. Rasfoind printre hartiile aflate in locuinta din Ignaz Harrer Strasse 75 din Salzburg, unde inafara de el mai impartaseau acelas acoperis si alti legionari, a dat peste niste pagini batute la masina in copie si prinse cu o capsa. Uitandu-se mai bine, a vazut ca aceste pagini formau o brosură, "Din lumea legionara", a lui Victor Puiu Garcineanu.

Infatisarea brosurii era jalnica. Atunci si-a dat seama de dezastrul cartilor legionare si de iminenta primejdie ca si putinele exemplare ce se mai gasesc prin strainatate sa dispara sau sa se perpetueze sub aceasta forma lamentabila. Un sentiment de mila, unit cu o adanca veneratie pentru scriitorii martiri ai Legiunii, l-au determinat sa se apuce sa studieze chestiunea reproducerii in masa a cartilor legionare.

A vorbit cu Traian Borobaru, care nu numai ca a fost entuziasmat de idee, dar i-a si oferit mijloacele materiale ale Legiunii pentru a grabi ritmul de scoatere a cartilor. Mii de pagini sunt batute la masina si apoi trase la multiplicator in casa de la Ignaz Harer Strasse 75.

Cartile legionare vad din nou lumina zilei si patrund din nou in circuitul culturii nationale. Aceasta isprava

poarta numele de "Colectia Omul Nou", voind sa se arate prin numele ei ca echipa de la Salzburg, cand a dat aceasta batalie de insemnatate decisiva pentru perpetuarea patrimoniului spiritual si cultural al Miscarii, a fost insufletita de viziunea "omului nou".

In continuare Comandantul:

"Se cuvine cu acest prilej sa-i pomenim si pe acei camarazi cari au colaborat la aceasta lucrare, muncind cu drag ori de cate ori aveau un moment liber, noaptea, . Duminicile si sarbatorile. In primul rand e Spiridon Neata, care a luat conducerea intreprinderii in primavara 1952, dupa ce Golea a parasit Salzburgul si a activat cateva luni la Centrul de instruire a parasutistilor.

Apoi vine Vasile Simian, care s'a specializat in multiplicatul la masina. Sandu Marin, Victor Voinea si Mos Calniceanu, cari dupa ce munceau toata ziua in ateliere, veneau seara si ajutau pana noaptea tarziu. Ei dictau si eu sau Neata bateam la masina. Chiar de la inceput a fost prezent si foarte activ Vasile Cretu din Uzdin, Banatul yugoslav. Ocazional au mai ajutat si Pitt Morar, Traian Puiu si Ion Fleseriu din Sibiu.

*

Tot in acea vreme s'au facut recrutari pentru echipele de parasutisti, ceea ce a contribuit si mai mult la insufletirea atmosferei comunitatii romanesti din Salzburg. La un moment dat ne-am pomenit cu un corespondent al ziarului "Le Monde" de la Paris, care vroia sa afle ce se petrece in sanul comunitatii noastre, ce face de i-a mers faima.

In primavara lui 1954 m'am mutat la Munchen, cu scopul de a pune pe roate o tipografie a Miscarii. Intr'un articol, "Presa legionara in exil", publicat intr'un numar festiv al revistei "Dacia" din Brazilia, cu ocazia implinirii a 40 ani de la infintarea Legiunii, despre tipografia de la Munchen Comandantul spune:

"In timpul sarbatorilor Craciunului din anul 1953 Golea propune sa se cumpere o mica tipografie si sa se instaleze intr'o incapere proprie, care sa serveasca in același timp de redactie si de sediu al organizatiei legionare din Germania. Borobaru, Traian Puiu si Velescu isi insusesc ideea, Comandantul o aproba si in modul acesta s'a ajuns la realizarea complexului tipografic din Munchen, Dachauer Strasse 119. Toata greutatea intreprinderii a cazut asupra lui Traian Golea, care a depus o munca titanica pentru a asigura existenta si buna ei functionare. Tipografia s'a cumparat exclusiv din modestele sacrificii facute de legionarii raspanditi in toate colturile lumii."

Primul numar din "Verstitorii" in tipografie proprie a aparut in August 1954, continuand tot la doua luni. In Septembrie a aparut "Exilul Romanesc", care a continuat sa apara lunar. In plus, in colaborare cu cercuri nationaliste croate, cehe si ungestri mai scoteam o revista in limba engkeza, "The Eastern Europe's Tribune".

*

Circulara Nr. 10 - Cumpararea tipografiei.

FONDUL MOTA-MARIN

Camarazi,

Reorganizarea Miscarii pe toate planurile impune sa ne creem si mijloacele materiale cu care sa continuam lupta.

In acest scop, infiintez Fondul de actiune Mota-Marin, care se va alimenta din contributia tuturor legionarilor si a tuturor prietenilor Miscarii.

Contributia va fi de minimum un dolar pe luna.

Persoanele care se obliga sa faca aceasta jertfa vor primi un carnet de membru al "Frontului de Actiune Mota Marin" .

Am dat aceasta denumire fondului de actiune pentru ca va fi intrebuintat exclusiv pentru sustinetrea luptei de eliberare.

"Fondul de Actiune Mota-Marin" va fi administrat la Centru de Comisiunea Patrimoniului Legionar, care va functiona in cadrul Serviciului de Secretariat. Fiecare garnizoana si grup legionar va numi un delegat al "Frontului de Actiune Mota-Marin" care se va ocupa exclusiv cu strangerea contributiunilor destinate acestui fond.

O prima batalie pe care o angajam in cadrul acestui fond este tipografia de la Munchen. Pretul ei este de 2.500 dolari, si trebuie platita in rate lunare. Aceasta situatia reclama ca Sefii de Grup si de Garnizoana sa se puna de indata pe treaba, organizand campania de intemeiere a Fondului. Contributiile de pana acum pentru tipografie trec in socoteala acestui fond. Dupa o luna de zile de la primirea acestei circulari, Sefii de Garnizoane si de Grup vor trimite un prim raport, anuntand resursele locale pe care se poate conta pana la acea data.

Lozinca cu care plecam la drum: niciun legionar care sa nu devina membru al Fondului de Actiune, si niciun membru al Frontului Libertatii care sa nu fie solicitat sa-si dea contributia la acest fond.

Cine da pentru Fondul Mota-Marin, da pentru tara si viitorul ei.

30 Iulie 1954 Traiasca Legiunea si Capitanul !

ss Horia Sima.

Comandantul Miscarii Legionare

*

Dup 1953 si mai ales dupa 1956, dupa revolutia din Ungaria, viata politica a exilului a pierdut mult din vitalitate. De unde pana atunci armata americana se bucura de prerogativa de a organiza politic si administrativ teritoriile cucerite in Vestul Europei, aceasta prerogativa i-a fost retrasa si transferata State Departamentului. Ca sa fiu mai explicit, dupa terminarea razboiului grupurile de exilati au intrat in contact cu conducerea armatelor Aliate si impreuna duceau o lupta anti-comunista. Asa a ajuns Miscarea Legionara in colaborare cu Armatele Aliate sa realizeze parasutari de luptatori anticomunisti in

Romania, efectuate intre 1951-1953.

Parasutistii fiind arestati, li s'a facut un proces mare intre 9-12 Octombrie 1953, proces in care 13 insi au fost condamnati la moarte. Toate trei zilele, cat a duratv procesul, presa i-a dat o surprinzator de mare publicitate. Procurorul i-a acuzat pe Americani ca s'au aliat cu legionarii impotriva comunismului. Scopul marelui tam-tam al presei comuniste pe tema procesului a fost de a alarma si mobiliza cercurile de stanga din lumea libera si in special din Statele Unite, ca sa-i ridice armatei acele prerogative care au permis organizarea de actiuni anti-comuniste.

In 1953, la 17 Iunie, a avut loc marea revolta in Berlinul de Rasarit impotriva comunismului, cand berlinezii din sectoarele vestice ale orasului vroiau sa treaca dincolo, in Berlinul de Rasarit, pentru a veni in ajutorul fratilor lor. In acest timp armata americana patrula de-a lungul liniei de demarcatie pentru a impiedeca trecerea cuiva in sectorul de Rasarit. Astfel, la adapostul trupelor americane, in Berlinul de Rasarit tancurile rusesti au putut inabusi in toata linistea revolta populatiei. A fost primul semnal care ne-a sfasiat inimile de durere, cand a trebuit sa constatam ca Americanii erau dispusi de acum inainte sa apere cu forta militara in Vest politica de coexistenta cu comunismul.

Tot pentru a ilustra recentul coexistentialism al Americanior amintesc un caz din timpul revolutiei din Ungaria. In Spania traia renumitul aviator roman Bazu Cantacuzino, care-si avea avionul propriu. Cum Bazu era de inalta vita nobiliara, si cum intreaga societate spaniola era structurata pe ranguri de noblete, el a fost acceptat in inalta societate. Asa a ajuns Bazu sa joace saptamanal bridge cu Dna Franco. Cand a izbucnit revolutia in Ungaria, Bazu a cerut voie lui Franco ca, pe cont propriu, cu avionul sau perssonal, sa transporte armament si ajutor sanitar luptatorilor anti-comunisti din Ungaria. Guvernul spaniol a aprobat cererea lui Bazu, dar a trebuia sa ceara aprobarea NATO-ului pentru sborul din Spania pana in Ungaria prin spatiul aerian controlat de NATO. Raspunsul NATO-ului a fost: "Orice avion se va ridica din Spania cu directia Ungatria, va fi doborit." Atat de drastic s'a schimbat orientarea politica a Americanilor fata de comunism dupa 1953 si mai ales dupa 1956.

D dupa acest refuz al Americanilor si al Occidentului in general, de a-i sprijini pe revolutionarii unguri impotriva ocupatiei rusesti, redactia revistelor noastre s'a imprastiat si activitatea tipografiei a incetat.

In 1957 in Februarie am primit o scrisoare de la Comandant prin care ma cheama la Madrid, pentru ca:

"E vorba sa ni se puna la dispozitie o emisiune de radio in romaneste, sub directia si raspunderea

noastra. E un sector unde am fost mereu handicapati si intr'un moment ca acesta vom avea prilejul sa ne adresam tarii si strainatatii. Mijloacele materiale nu sunt exceptionale, dar asta intereseaza mai putin."

"Uitandu-ma insa la personalul care ar putea fi folosit, am constatat ca am avea suficient de multi comentatori si colaboratori, dar nu gasesc omul de incredere care sa asigure permanenta emisiunii. Nu este vorba de a scrie personal programele, ci de a veghea la realizarea lor si mai mult decat atat, de a se stii ca suntem noi prezenti acolo si nu altii."

In Aprilie am parasit Munchenul pentru Madrid, unde am locuit in aceeași casa cu Comandantul si Doamna, cu Georgel Demetrescu si cu Ghita Costea, secretarul Miscarii. Emisiunea se facea in fiecare zi si dura o jumatate de ora. Comandantul avea zilnic un comentariu. Georgel citea buletinul de stiri pe care-l faceam eu si avea si el cate un comentariu.

Georgel avea foarte multe relatii in Madrid. El mi-a deschis calea la Ministerul de Externe, la biroul unde veneau buletinele cu stiri din toata lumea si de unde puteam culege material pentru buletinul nostru de stiri, pe care presa normala nu le avea.

Emisiunea a durat pana in Decembrie 1957, cand guvernul spaniol, sub presiunea guvernului american, ne-a cerut sa incetam emisiunea. Americanii au amenintat guvernul spaniol cu represalii economice daca nu interzice emisiunea Miscarii spre tara. Emisiunile spre tara trebuiau sa ramana sub controlul direct sau indirect al Departamentului de Stat American. In Ianuarie 1958 m'am intors la Munchen.

La 28 Ianuarie a fost rapit Puiu Traian de la Viena de catre agenti ai Securitatii din tara. El era secretarul Miscarii si se stabilise la Viena imediat dupa razboi. Noi toti am fost ocupati cateva saptamni cu proteste la toate autoritatile lumii libere impotriva acestei samavolnicii a comunistilor.

La 11 Februarie Comandantul imi scrie: "Cum ai aflat probabil la Munchen, aici am facut tot posibilul pentru cunoasterea rapirii lui Puiu in cercuri cat ma largi". Si in scrisoarea urmatoare adresata lui Valer (Traian Borobaru), Golea si Bitzi (Ghermani): "Primul lucru ce il aveti de facut acum, cu cea mai mare urgenta, este sa se lanseze un manifest din partea "Comitetului Romanilor din Austria". Manifestul trebuie facut in nemteste si romaneste. Ma gandesc la Dr. Sassu care ar putea sa faca traducerea in nemteste."

"Aici pana acum s'au produs urmatoarele interventii:

- Agentia de Stat spaniola "Efe" a dat un comunicat oficial.

- Radio National, Emisiunea pentru Romania, a facut pana acum doua comentarii, avertizand pe cei din tara de rapire.

- Ziarul "Arriba" a publicat un articol de fond pe care vi l-am trimis si voua.

- Ziarele din provincie au publicat comunicatul "Efe".

- Am trimis in toate partile indicatii sa se faca maximum de publicitate."

*

In scrisoarea din 22.2.1958 Comandantul imi scrie:

Am primit scrisoarea ta. Asa cum ai aranjat difuzarea protestului e excelent. Episcopul Teofil a facut un protest la Departamentul de Stat american si la O.N.U. In toate partile ecoul rapirii e mai degraba o indarjire.

*

In 10 Martie 1958 Comandantul imi scrie:

S'a primit tot ce ai trimis si s'a distribuit imediat. Manifestul Comitetului e impecabil..... Felicit pe autor sau pe autori."

*

In scrisoare din 7.8.1958 Comandantul imi scrie"

"In actuala faza politica mondiala nu mai intereseaza calitatea noastra de refugiati romani, ci calitatea noastra de legionari. E unica valoare ce a mai ramas in picioare in exil. De aceea ar vrea comunistii sa corupa si nucleul nostru, ramas pana acum inafara de controlul lor. D'aia v'am atras mereu atentia, chiar cu riscul de a va supara uneori, caci ma adresam unor oameni cu experienta. Momentul international care se apropie reclama nu atat numar, cat o atitudine dreapta, puritate de simtire si gandire nationalista, duritate si intransigenta. Nu va uitati ca sunteti putini. Acesti putini nu reprezentam numai o continuitate inalterabila, ci si o viziune."

"Singura cale de salvare a lumii libere a ramas ca natiunile sa se trezeasca din aceasta somnolenta politica, adica sa revina la bazele sanatoase ale nationalismului. Altminteri totul e pierdut.

"Ei bine, noi trebuie acum sa fim prezenti ca sa ajutam acest proces cu experienta si viziunea noastra. De aceea spuneam si accentuam ca Exilul este depasit. Numai valorile pure vor mai avea circulatie in aceasta incheiere finala.

"Acum ceea ce conteaza este viziunea, factorul revolutionar. In acest sens am spus ca se apropie momentul cand Occidentul ne va cauta. Nu guvernul, nu oficialitatile, ci starea de disperare a oamenilor. Evident, nu stiu daca nu va fi prea tarziu, daca cangrena comunista nu e atat de inaintata incat nicio operatie nu mai este posibila.

"Pentru salvarea Occidentului trebuie mai intai sa se produca marea reactiune in Occident. Altminteri toti sunt pierduti. Si asta nu peste 30 de ani, ci in foarte scurt timp. Evenimentele se accelereaza. Noi trebuie sa intelegem si sa prindem acest urias spasm revolutionar al intregii lumi. Pentru asta e nevoie in primul rand o ajustare interioara a noastra, pentru a intelege dimensiunile uriașe ale bataliei in curs. Acest fenomen trebuie cercetat acum. Restul incurca. Trebuie sa ne gasim tovarasi de lupta in intreaga lume."

*

In 12 Aprilie 1959 am primit de la Comandant o scrisoare in care-mi spune:

"Lucrez la o lucrare de mare importanta referitor la Europa rasariteana. Soartea ei se va decide in curand. Vreau sa arat etapele ei de aservire si tendinta actuala de legitimare a regimului de ocupatie. In scrisoarea anterioatra iti spuneam ca politica lui Adenauer e pe punctul de a da faliment. Plecarea lui era inevitabila. A fost constrans de fortele oculte.

Pentru buna mea informare in legatura cu aceasta lucrare, care trebuie sa apara si in germana caci ii priveste pe ei, as avea nevoie sa-mi trimiti din presa germana decupari privitor la urmatoarele probleme:

1. Cum e comentata plecarea lui Adenauer? Ce spun socialistii cei ostili Batranului ?
2. Ce tendinta de politica externa exista referitor la solutionarea situatiei de la Berlin si a reunificarii?
3. Atitudinea presei germane fata de Englezi, Francezi si Americani in legatura cu punctul lor de vedere privitor la reunificare?

Intr'un cuvant, tot ce crezi ca este interesant de semnalat privitor la framantarea actuala a poporului german.

Aceasta supraveghere a presei ar fi necesara aproximativ doua luni, pana cand termin lucrarea. Trimite-mi saptamanal taieturile in niste plicuri mari. Bine inteles, e vorba de 2-3 gazete mari, "Die Welt", "Frankfurter Allgemeine" si eventual unul de la Munchen."

"P.S. In cursul acestei luni va apare "Dacia" (in Brazilia) cu articole comemorative despre Capitan, si niste declaratii ale mele referitor la tara, exil si problema eliberarii.

Eu i-am trimis lui Mihailescu o seama de adrese pentru repartitie in USA si Canada, dar mai ai si tu altele, pe care eu nu le cunosc si unde presupun ca Dacia ar trebui sa ajunga. Trimite-i, te rog, de urgenta ce ai, specificand si numarul de exemplare din Dacia de trimis."

*

La 27 Aprilie 1959 Comandantul imi scrie:

"Comunitatea Romanlor din Spania si alte institutii si personalitati de aici au lansat un Apel in legatura cu Conferinta de inalt nivel. Apelul trebuie raspandit cat mai repede ca sa-si faca efectul, dat fiind ca la 11 Mai se tine Conferinta preliminara a Ministrilor de Externe.

"Pentru Germania am luat o lista de personalitati oficiale de la Legatia germana de aici. La o parte din aceste personalitati se va trimite Apelul direct. La alta parte inasa, dupa un tablou ce il vei primi, va rugam pe voi sa aveti grija sa ajunga la destinatie. Va trimitem 100 exemplare, 50 in franceza, si 50 in engleza. Ele vin cu posta obisnuita.

"Acum, pentru Austria si Germania asta nu este destul. E necesar sa traduceti Apelul in germana, sa-l multiplicati si sa-l raspanditi pe o arie cat mai larga. Un singur lucru sa ai in vedere: reproducerea fotografica a semnaturilor.

"Fiecare Apel trebuie sa fie insotit de o carte de vizita a Presedintelui Comunitatii, Georgel Demetrescu, si a Ministrului (pensionar) Dimitrescu. Nu va uitati ca sunt si semnaturi streine. Actiunea este a Miscarii."

*

In scrisoarea din 11 August 1959 Comandantul imi scrie:

"Faptul cel mai grav spre care trebuie sa ne indreptam atentia este intalnirea Eisenhower-Hruscev. Aici se pregateste stabilizarea situatiei actuale din Europa, adica inca cativa ani de pace, cu sacrificarea definitiva a tarilor rasaritene. Prepar si eu ceva. Trebuie realizata o agitatie maxima pentru a nu lasa sa se consume si aceasta ultima infamie. Voi da si o circulara, cerand tuturor camarazilor sa trimita scrisori de protest lui Eisenhower si Nixon, individual sau colectiv.

Ne apropiem de faza decisiva. In anul 1960 se va hotari daca crestinattea occidentala se va putea mantui sau nu. Evenimentele pe noi ne imping, fara sa vrem, la avangarda luptei anticomuniste. Va veni o vreme cand multa lume, foarte multa lume se va adresa noua, intrebandu-ne, ce sa faca. Cea mai dificila parte din istoria Legiunii de abia acum incepe, cand vom fi pusi sa facem fata unor exigente mondiale.

Alaturat iti trimit declaratiile mele in spaniola perfect puse lapunct, cu rugamintea sa faci tot posibilul sa le multiplici intr'o 1000 de exemplare."

Raspuns Comandantului:

Dupa cum v'am amintit si in scrisoarea anterioara, noi am inceput deja actiunea cu scrisoarea protest adresata lui Eisenhower si Nixon. Vom face o scrisoare colectiva cu toate semnaturile din Germania si Austria. In acest sens am multiplicat circulara Dvs. impreuna cu nota asupra situatiei politice actuale. Intr'o alta scrisoare am explicat planul nostru local de actiune si astazi le expediem. Adresele sunt deja pregatite. Aceasta scrisoare o vom tipari si in engleza si germana in cate 3.000 exemplare si o vom trimite la toate personalitatile politice cu functii sau fara functii, tuturor ziarelor si posturilor de radio, precum si celorlalte grupuri etnice de exilati. Va trimit un exemplar din scrisoarea cu planul nostru local. Actiunea aceasta o sa ne coste vreo 400 marci. Pana acum s'au oferit sa contribue Valer si Bitzi. Speram sa mai castigam si alti sustinatori. O sa va tin la curent cu mersul actunii.

*

La Mgnchen, dupa intoarcerea din Spania in Ianuarie 1958, pentru castigarea existentei am inceput sa crosetez pulovere. Mi-am cumparat o masina de crosetat cu vreo 2.000 DM si dela o intreprindere care confectiona pulovere, am obtinut lana pentru "heim-arbeit", (lucru acasa). Mi se dadea lana toarsa si eu trebuia sa crosetez modelul ce mi-l dadea. Cum habar n'aveam de o astfel de indeletnicire, am alergat pe la cei care crosetau si-i rugam sa ma lase sa privesc doar cum lucreaza, fara sa-i deranjez cu vreo intrebare. Asa am reusit sa prind ceva. Dar nu stiam dimensiunile pentru parti, spate si maneci, si deci

cate ochiuri am de facut. Masina fiind noua, nu mi-a trznit prin cap s'o spal de vaselina cu care era unsa de fabrica pentru a nu rugini. Pana la urma a iesit ceva din puloverul meu, dar era imbacsit cu vaselina. M'am dus cu el la o curatatorie chimica si apoi am alergat la intreprinderea care mi-a dat lana. Cu oarecare efort de bunavointa a acceptat sa-mi dea in continuare lana. Mare mi-a fost bucuria, dar mi-a trebuit inca vreo luna pana sa ajung sa lucrez bine. Intre timp am gasit si o alta intreprindere care sa-mi dea de crosetat. Aici am dat peste o "sefa" care, vizitandu-ma la tipografie, a inteles imediat ce-icu mine si de atunci imi dadea de lucru cat vroiam, cele mai simple modele, deci cele mai usor de facut. Puteam croseta intr'o ora, o ora si un sfert, un pulover si se platea cu 4 marci bucata. Mai tarziu a venit la mine o poloneza tanara, maritata cu un soldat american, crosetareasa de meserie, care insa nu avea voie sa lucreze oficial pentru ca ii taiau americanii banii ce-i primea ca sotie a unui soldat. Lucra cu o viteza mare si-i dadeam 2 marci pentru fiecare pulover. Crosetatul a durat vreun an si jumătate.

La Munchen aveam un bun prieten si camarad, pe Bitzi Ghermani, baiatul fostului Profesor Ghermani la Politehnica din Bucuresti, care in timpul razboiului a studiat la Politehnica Charlottenburg la Berlin. Cu Bitzi seara, dupa ora cincii, mergeam la "Hochschule fgr Politische Wissenschaft" din cadrul Universitatii Munchen, (Academie de Stiinte Politice). Pentru mine era doar castig de cunostinte, pentru ca, din cauza ca nu aveam in original diploma de bacalaureat si de la Facultate, nu-mi dadeau o diploma de absolvire a Academiei, ci doar un certificat ca am frecventat cursurile. Din tara am obtinut doar fotocopiile ale acestor acte. Bitzi, care a facut Politehnica la Berlin, a avut toate actele acolo si le-a putut obtine usor si a putut termina studiile. A ajuns Conferentiar universitar si seful sectiei romane de la Institutul din Munchen pentru Europa de Sud-Est, (Sgd-Ost Institut).

In timpul acesta am invatat si engleza si chiar m'am prezentat la o institutie americana care facea traduceri in engleza ale articolelor tehnice mai importante din revistele romanesti. Astfel aflau Americanii pana unde a ajuns progresul tehnic in Romania. Am fost aprobat de director, sub rezerva sa fiu aprobat de Siguranta Statului, care insa m'a respins sub motiv, presupun, ca as fi fost legionar.

Bitzi la Charlottenburg a fost coleg cu Nichifor Mihalcea, galatean. Prin 1959 Mihalcea, casatorit cu o berlineza, era stabilit la Munchen si-si continua studiile la Politehnica locala. Avea o pravalie unde nevasta-sa vindea ziare, tigari, etc. Era in strans contact cu Bitzi Ghermani. Asa am ajuns si eu in contact cu Mihalcea.

Venind Mihalcea intr'o zi pe la mine la fosta tipografie, imi spune ca as putea eventual sa multiplic cursuri pentru studenti. El il stie pelibrarul Paul Rau care avea doua librarii pe langa Politehnica, si vindea astfel de cursuri studentilor. Rau ar putea sa-mi dea de lucru.

Am luat contact cu Rau si a fost de acord sa-mi dea de lucru. Manuscrisele pe care mi le dadea Rau erau scrise de mana, notite luate de studenti la cursuri si imbunatatite. Mi-am cumparat un multiplicator Gestetner. Aveam foarte multa treaba sa descifrez textul si sa-l transcriu pe matrita de ceara, dar mai greu de reprodus erau figurle geometrice si formulele complicate, pe care trebuia sa le reproduc pe matrita. Cam pe atunci s'a raspandit sistemul offset, care mi-a ajutat foarte mult. Se fotografiaza originalele pe o placa de metal, care se aplica pe un multiplicator offset. Mi-am cumparat o masina offset mica si veche, Rotaprint A4, si de acum inainte reproduceam manuscrisele prin fotografiere, fara niciun alt efort.

Rau imi dadea mult de lucru si pretul il fixam eu. Tot ce faceam pentru el treceam intr'un registru de comenzi, livrari si incasari. De multe ori imi dadea comenzi care erau deja executate si trebuia sa-i atrag atebntia ca stocul e inca aproape in intregime in depozit. Cu Rau am colaborat pe baza unei increderi absolute.

Intre fosta tipografie, unde stateam eu, si Scoala Politehnica, unde erau si pravaliiile lui Rau, era o oarecare distanta. Peste strada de Politehnica s'a reconstruit o casa cu 5 etaje, care la parter avea doua pravalii frumoase si deasupra avea apartamente. Rau a venit la mine si mi-a propus sa iau eu una din pravalii. Era foarte aproape de el. Asta insemna insa investitii serioase pentru mine. Ar fi trebuit sa fac o intreprindere unde sa am masina de heliografie, o masina de tiparit Offset A3 si masini de fotocopiat. Imi lipseau ceva bani chiar si pentru filodorma pe care mi-o cereau pentru a obtine pravalia. Mi i-a imprumutat insa Rau. Pentru masini a trebuit sa alerg mult, atat pentru a le gasi, cat mai ales pentru a ma lamuri, ce fel de masini imi trebuesc si cum sa lucrez cu ele. Pana la urma le-am gasit, le-am cumparat si m'am mutat in noua pravalie, avand pe firma scris: "Lichtpausen, Vervielfeltigungen und Photokopien", (adica Heliografie, Multiplicari si Fotocopii). Cu multiplicatorul si cu fotocopiatal aveam ceva experienta, dar de heliografie nu aveam nici o idee.

Pravalia era frumoasa, moderna ca aspect, si-mi lasam timp sainvat pe indelete sa lucrez si cu heliografia. Ca Vinerea am adus masinile si le-am instalat. Sambata am facut ceva incercari cu heliografia, si Luni dimineata, la ora 7, cand trebuia sa deschid pravalia, in fata ei asteptau deja vreo 10-15 studenti sa le reproduc heliografic desenele. Nu stiam inca bine cum sa fac, eram foarte stangaci, nu stiam nici macar formatele si preturile. Studentii au dat buzna in pravalie. Eu am dat drumul la masina, am scos hartie si studentii isi faceau singur asa zisele "lichtpause". Eu stateam la usa si incasam ceea ce spuneau ei ca trebuie sa-mi dea. Nu cred ca m'a inselat vreo unul. Asa am invatat sa lucrez cu heliografia. Acesti studentii mi-au ramas clienti credinciosi si simpatici pana la plecarea din Munchen. De altfel, si cu asistentii de la Politehnica ma intelegeam bine. In acest mediu univesitar nu am simtit nici o urma de adversitate ca strain. Dimpotriva, simteam o oarecare simpatie.

Inca de cand functiona tipografia, s'a atasat de mine un oarecare Vaida Petre, fost functionar la primaria Brasov. Ma ajuta la treaba. Cum lui ii placea sa gateasca, si cum eu eram singur, (pana in 1968, cand a reusit sa iasa sotia din tara), el gatea pentru noi. Vaida a stat cu mine pana cand a murit, prin 1970.

De-acum mica mea intreprindere era dotata cu un multiplicator bun, marime A3. In acest tmp Miscarea nu avea in spatiul european nici un ziar, ceea ce era dureros. Socoteam ca in timpul liber, si mai mult pe furate, as putea scoate, din cand in cand, o revista in vreo 12-16 pagini in vreo 500 exemplare. Asa se face ca i-am propus Comandantul sa scoatem o gazeta.

*

Referitor la asta, la 14 Martie 1960 Comandantul imi scrie

"Venind la chestiunea principala, am tot amanat sa-ti scriu, ne- stiind ce hotarire sa iau. Vad insa ca tu mentii propunerea cu tot entuziasmul dar, dat fiind importanta intreprinderii, trebuie sa rumeg inca odata lucrurile bine.

"Scoaterea unei gazete este o intreprindere de lupta. Nu facem o foaie de informatii, sau de demonstratii. Tot ce se va scrie trebuie sa aiba un caracter imperativ, agresiv si de agitatie. Obiectivul este de a starni lumea la lupta. Cand dam o informatie, o facem cu intreg aparatul pus la maximum, pentru a starni indignare si revolta. Tot acest fals intelectualism trebuie dat peste bord. Trebuie sa ramanem oameni ai pamantului, ai realitatilor vii. Vom intrebuinta stilul direct, vehement, stilul de manifest. Obiectivul gazetei este a de a mobiliza tot ce a mai ramas bun in exil. Dam alarma. Nu-i lasam pe oameni sa se aseze.

"Tirul gazeitei va fi indreptat exclusiv impotriva comunismului. Chestiuni marunte din exil, ce face DI Visoianu sau Gherman, (membrii ai Comitetului National), nu ne preocupa. Evident, ne vom ocupa de anexele Occidentale ale comunismului.

"Formatul gazetei, nu mai mare decat cel alaturat. Fiecare numar va avea un articol de fond scurt, referitor la cel mai important eveniment al vremii, care va trece pe ambele pagini. Restul materialului se plaseaza pe doua coloane.

"Succesul intreprinderii depinde de difuzarea ei atat ca amploare cat si ca rapiditate. Ma gandesc sa trimitem gazeta individual. Pe unii din camarazii nostri nu mai pot sa contez. Au devenit atat de comozi incat tin materialul de propaganda in sertar.

"Sa nu te apuci de treaba daca nu ai certitudinea ca vei rezista (financiar) cateva luni. Trebuie sa-ti faci un plan de bataie foarte riguros.

Trebuie sa redescoperim punctele vitale ale exilului. Unde vei vedea ca chestiunea nu prinde, trebuie taiat, caci noi suntem in lupta si nu facem pomana.

"Gazeta va fi de asemenea natura incat lumea sa doreasca sa o aiba. In Europa trimitem pachet doar in Spania. Aici noi o punem in plic si o trimitem la toti romanii. In restul tarilor trebuie sa actionezi direct.

"Materialul ce ti-l trimit este riguros examinat si face parte din planul unei batalii mai mari, deci sa nu te apuci sa-l schimbi, sau sa atenuezi expresiile. Daca este prea putin, sa ai ceva pregatit penru completare.

"Riscuri sunt foarte mari. Mai intai, comunistii vazand noile tale "indeletniciri", iti vor da din nou tarcoale, cautand sa puna mana pe tine. Dar s'ar putea ca si gazdele, alarmate de agitatie creata de gazeta, sa o suprime, sau chiar sa te expulzeze. Deci sa stii ce te asteapta. Conjunctura nu-i deloc prielnica unei actiuni anticomuniste viguroase.

"In ipoteza ca intreprinderea reuseste, si vin ceva banuti, facem imediat o editie germana cu acelaasi continut. Trebuie batut acum mediul german, care este in fierbere. Pentru America si Canada poate ca gasim pe cineva sa faca aceas lucru acolo pe loc.

"Vei auzi critici rauvoitoare alor nostri, dar asta sa nu te impresioneze. Sufar si ei, saracii, de boala secolului, de bonjourismul modern. Ei cred ca comunismul este sensibil la argumente. Unicul agument de care au respect comunistii este ciomagul. Daca nu se pun in miscare fortele care sa doboare imparatia lui Antichrist, totul este pierdut.

"Nu cere colaborare la gazeta de la nimeni. Numai ne incurca.

Gazeta trebuie sa aiba unitate de conceptie.

"Acum tu chibzueste bine asupra tuturor acestor puncte. Sa nu-ti iei o sarcina care ar putea sa te doboare financiar. Fa un mic buget, cat ar costa un numar cu toate angaralele. Daca te-ai hotarit, atunci trebuie sa ne apucam de treaba cu o energie salbateca si cu o credinta nestavilita in victorie.

Astept raspuns. TLC. - Horia Sima".

*

In ce priveste "Sentinela", la 23 Mai 1960 Comandantul imi scrie:

"Cum ti-am scris si mai inainte, trebuie sa facem toata treaba singuri. Stiu ce inseamna responsabilitati colective, adica a da vina pe altul cand lucrurile merg prost. Asa, ne impartim precis munca. Eu vad de redactie, iar tu de partea tehnica si administrativa. Natural ca trebuie sa-ti impartii bine timpul, pentru a nu fi turburat in munca intreprinderii. Eu voi face in asa fel incat sa ai intreg materialul gata deodata, pentru a putea termina gazeta fara piedici, odata inceputa."

*

In articolul "Presa legionara in Exil", aparut intr'un numar festiv al revistei "Dacia", despre "Sentinela" Comandantul spune:

"Intre timp la Munchen, Traian Golea ofera o noua oportunitate Miscarii sa isi exprime punctul de vedere asupra problemelor exilului si luptei de eliberare. In Iunie 1960 vede lumina zilei "Sentinela", avand ca subtitlu "In slujba luptei de eliberare". Ca redactor responsabil si editor proprietar figura Traian Golea.

Sentinela, cu intreruperi inerente situatiei precare in care se gasesc toti legionarii dupa 20 de ani de exil, mai continua si astazi (1963) sa apara."

Nota: "Sentinela" a aparut vrea cinci ani, pana la aparitia buletinului Miscarii, "Tara si Exilul" , care se tiparea la Madrid.

*

La 39 Martie 1962, pe adresa "Sentiinelei" am primit o scrisoare de la un tanatr francez, pe care o reproduc mai jos:

Brigadier Georges Maillet

43823-Celule 62 - BibliothOque

C.N.O des Prisons de Fresnes

Fresnes - Seine - France

Domnule Director,

Tanar francez si responsabil nationalist francez, la ora actuala sunt un prisionier politic printre atatia altii, din cauza atasamentului meu la provincia franceza Algeria.

Am descoperit recent in revista "Lectures Francaises" ca publicatia Dvs se inspira din spiritul lui Cuza si a lui Codreanu, ori camarazii mei si eu insumi, suntem ferventi admiratori ai eroilor nationali romani si din nefericire noi nu gasim in Franta nici documente, nici studii care sa le fie consacrate. Ma dresesz deci Dvs.

pentru a va solicita sa faceti sa ne ajunga aici la Fresnes vreo informatie despre opere consacrate Garzii de Fier si sefului ei, Corneliu Codreanu, publicate in franceza in orice tara.

In asteptarea raspunsului Dvs favorabil, va rugam sa acceptati, stimate domnule Director, expresia simpatiei noastre foarte vii. - Maillet".

(Nota: I-am trimis informatii dar n'am mai auzit nimic de ei, nn)

*

Pravalia mergea bine. Aveam mult de lucru atat de la studentii de la Politehnica, cat si de la cativa arhitecti din imediata mea apropiere, si mai ales de la o firma de prefabricate, "Conde", cu care aveam o conventie: puteau veni sa le multiplic planurile la orice ora din zi sau noapte. Ei aveau mult de lucru cu proiecte si din alte orase ale Germaniei. Terminaudecenele si mi le dadeau mie sa le multiplic. De la mine mergeau direct la gara unde ocpau un cupeu si continuau desbaterile pe parcursul drumului. Ca ajutor il aveam pe Vaida si inca o fata angajata.

*

Intr'o scrisoare din 18 Aprilie 1960 Comandantul imi scrie:

"Multi romani exilati din America latina se gandesc sa o stearga de acolo, din cauza amenintarii comuniste. Toti acesti desorientati trebuesc reeducati politic, in sensul ca fata de comunism nu exista alta solutie decat lupta.

"Ma bucur ca ai ramas aceeasi forta dinamica a Legiunii, caci cu cateva elemente vom putea sa punem din nou in miscare intreg mecanismul.

Vestea de la Misu m'a surprins peste masura. Baiatul acesta pare a fi o exceptie intre toti aceia care si-au creat un rost in ultima vreme. Ceilalti s'au inchis in ei ca niste rozatori si nu se mai gandesc sa sacrifice

nici o centima.

Nu trebuie sa-mi trimiti acum niciun ban. Tine-i acolo. Acuma tu fi atent si cu chestiunile tale particulare, sa nu ajungi iarasi de unde ai plecat. Faptul ca ai un apartament si poti sa-ti castigi existenta, este de mare importanta pentru lupta noastra. Numai sanatate si nervi sa ai."

*

La 27 Mai 1960 Comandantul imi scrie:

'Te rog transmite cu maximum de urgenta scrisoarea alaturata lui Valer (Traian Borobaru). Citeste-o si vezi de ce este vorba.

Eu ma straduesc, dac'o vrea Dumnezeu, sa ajung pe la voi inainte de 15 Iulie. Chestiunea ramane strict cunoscuta numai de tine si Valer. Numarul viitor al Sentinelei il voi face in a doua jumatate a lunii.

As avea nevoie de 200 marci, deoarece incerc sa-l pompez si pe Georgel (Demetrescu) in Italia, unde sunt niste filoane politice interesante de explorat si eu nu pot ajunge acolo.

Asadar, pe curand si spor la treaba.

*

In scrisoarea din 23.12.1960 Comandantul imi scrie:

"Carnetul ce mi l-ai trimis nu este utilizabil din doua motive: scrie el "Fondul de actiune" si apoi nu cuprinde echipa din Spania in intregime. Nu as vrea sa se creada ca strangem bani pentru cine stie ce actiune care nu exista. Nu vreau sa provoc inutil inamicul. Stiu ca unicii de care se tem suntem noi si orice facem, ii baga in groaza.

Acum chestinea asta s'ar putea repara in felul urmator: sa se stearga de pe carnet "Fondul Mota Marin", ramanand numai insigna si restul ce mai e jos. Nici estetic nu ar fi alterata. Altfel carnetele sunt foarte frumoase ca prezentare si s'ar putea face o buna propaganda cu ele."

*

La 16 Martie 1961 Comandantul imi scrie:

"S'a primit cei 150 DM ca si cei 250 DM. Iti multumesc din inima pentru grija ce mi-o porti, dar acum linisteste-te. Concentreaza-ti eforturile materiale ca sa-ti consolidezi propria pozitie. Un timp de ma voi descurca eu."

*

La 31 Aug. 1961 Comandantul imi scrie:

"Pozitia noastra intransigenta si invariabila este un imens capital in vremurile acestea de desorientare, care ar putea sa dea roade mai tarziu. Socoteala mea este simpla: Daca se trezeste Occidentul, va face apel si la serviciile noastre. Nu se produce acest fenomen, vom disparea cu totii in aceeasi prapastie, dar noi vom avea cel putin constiinta impacata ca nu l-am tradat pe Christos si valorile fundamentale ale civilizatiei noastre."

*

Madrid, 11 Noembrie 1961.

"In legatura cu Circulara alaturata, te rog studiaza eventualitatea ca sa organizati o expeditie la Madrid pentru 13 Ianuarie. Poate ca v'ar putea aduce Willy, (Wolf) platindu-i benzina. Ati putea calatori comod

patru persoane. Venirea voastra ar fi de mare pret, caci s'ar inviora intreaga atmosfera si am avea si prilejul unui schimb de vederi si examen al situatiei."

*

9 Ianuarie 1962:

"Expeditia catre Spania vad si eu ca a esuat. Compensati-o cu o reuniune la Munchen. E bine sa-i mai strangi din cand in cand. Esentialul este sa nu se piarda spiritul de apartenenta la grup. Celelalte resorturi s'ar recupera mai usor din moment ce evenimentele ne-ar favoriza.

Cu carnetele, daca ai putea face convertirea lor in termen de doua luni, in sensul in care ti-am scris mai inainte, nu este tarziu. In eventualitatea aceasta ar fi bine sa scrie pe ele - A XXV-a Aniversare -

1937 - 1962."

*

18.4.1962:

"Si eu cred ca chestiunea care te framanta (Scoaterea sotiei din tara), nu poate fi rezolvata numai pe cale financiara. Cazul este pendinte si de alte reguli. Dar sa mai ai rabdare. Poate ca se gandesc ca cu tine nu o scot la capat si mai bine sa profite material. S'a mai ivit si in exil un nou caz de "marchi noir" de vietii omenesti, al filosofului Noica, care se stinge in inchisoare, avand numai un rinichi. Trogloditii de la Bucuresti sunt dispusi sa-i dea drumul in schimbul unei sume de 5 milioane de franci francezi vechi, asta face cam 10.000 dolari. Acum Puc (Totdeauna inimoasa arhitecta romanca de la Paris, Puc) si alti prieteni de-ai familiei umbla disperati sa incropeasca aceasta suma)

*

7 Mai 1962

Am descoperit la Maria Rosca un lucru pretios, "Testamentul lui Ion Mota" cum a fost tiparit in 1937. E o piesa rara. Ce rezi ? Ai putea sa-l reproduci exact in acelasi format, punand numai pe coperta a XXV-a aniversare? Daca esti de acord, iti trimit documentul, la care Maria tine foarte mult si nu vrea sa il dea din mana fara o garantie. Eu as tine foarte mult sa puteam face aceasta isprava mai mult pentru nevoile sufletesti ale legionarilor. Capitanul spunea ca fiecare trebuie sa-l aiba si sa-l pastreze mereu la san ca pe un talisman."

*

4 August 1962.

Am fost plecat zilele acestea la Madrid si la intoarcere la Barcelona am gasit plicul de la tine.

Mi-ai facut o mare bucurie cu reproducerea Testamentului lui Mota. De mult n'am mai trait o clipa atat de emotionanta. Vezi, dusmanii nostri cauta prin toate mijloacele sa ingroape Legiunea, sa o transforme in obiect istoric.

Toata lupta mea si a noastra a tuturor este, in definitiv, ca Legiunea sa traiasca, adica sa continue a fi un fenomen viu, sa mai existe oameni care sa continue sa creada si sa actioneze in duhul Capitanului. Adversarii vor sa ne treaca la arhiva, iar noi, prin actele noastre, prin afirmarea noastra zilnica, trebuie sa le dam replica ca suntem vii si actuali. Testamentul lui Mota, reprodus in forma lui originala, va face sa tresare inimile acelora care au inceput sa-si uite de vremurile eroice de altadata".....

"Pentru scrisoarea deschisa a dlui Sturdza, cauta adresele tuturor deputatilor, apoi figuri marcante din Landsmannshafturi si nationalitati, etc. La fel si tabelul tuturor ziarelor mari si mici. Difuzarea trebuie sa fie extraordinar de bogata. E un document venit la timp si bine pus la punct."

Sentinela este buna....

Cu aceste trei acte, Centrul legionar Munchen se afirma din nou si cu vigoare, intr'un moment cand, poate, dusmanii va credeau la pamant, neavand alte veleitati decat ale existentei.

Cat priveste relatiile cu ceilalti camarazi, fa tot posibilul si strange-i din cand in cand. Nu trebuie sa te orientezi dupa particularitatile fiecaruia - fiecare cu defectele lui - ci dupa partea buna din ei. Vezi M..... are multe defecte si le cunoastem prea bine, dar nu e mai putin adevarat ca astazi, cand multi au intrat in adormire, el continua sa faca servicii Miscarii.

Primejdia in viata unui legionar este intreruperea activitatii. Inactivitatea afecteaza viata interioara legionara. Este o iluzie sa se creada ca cineva, care cinci ani n'a facut nimic, este acelas cu cel de dinainte. Si pe plan intern si pe plan extern este depasit. Pe de alta parte, dusmanul nu doarme si nu-si ia vacanta. Lumea occidentala de ce va pieri, pana la urma ? Pentru ca isi permite sa se ocupe prea mult de chestiunile marunte ale vietii, intr'un moment cand se decide soarta omenirii. Intre acei care se ocupa numai de politica, de revolutii, etc. si ceilalti cari se consuma pentru a poseda un comfort maxim de existenta, cine crezi ca va castiga? In America tineretul crestin se orienteaza spre profesiunile tehnice, dar bine platite, iar tinerii evrei se baga in administratia statului, unde castigurile sunt mai mici. Ei sacrifica banul pentru a castiga pozitie de influenta, si prin asta dau dovada ca stiu ce vor.

*

20 August 1962:

"Un popa catolic, iezuit, a scris un articol in revista "La Civiltà Cattolica" din Roma, referitor la "Sfantul Scaun si Evreii din Romania in timpul razboiului". E un articol foarte perfid, pe alocuri spunand lucruri mai grave decat evreii insisi. Anul trecut i-am facut o scrisoare-raspuns si am trimis-o revistei, cu rugamintea s'o publice. Directorul revistei mi-a raspuns ca regreta, dar nu se poate, caci statutul revistei nu permite sa se publice decat lucrari ale membrilor iezuiti.

Cum insa afirmatiile facute de acest popa iezuit sunt extrem de grave, nu pot ramane fara raspuns. Iti trimit tie acest text si vezi ce poti face cu el.

As tine foarte mult, daca se poate, ca formatul brosurii sa aiba marimea studiului din Civilta Catlica, incluzand text si formatul revistei."

*

25.1.1963

"Am prmit scrisoaea ta ultima dupa o lunga tacere. Inteleg necazurile prin care treci, dar trebuie sa ntelegi si tu ca aceste intreruperi prelungi turbura mecanismul nostru de lucru.....

M'am gandit ca chestiunea cu sotia te absoarbe pana la epuizare. Inteleg drama ta sufleteasca, si iti doresc ca de data aceasta operatia sa izbuteasca. Eu insa continui sa am indoieli, deoarece pana acum ori de cate ori a fost vorba de un caz "politic", cei de la Bucuresti au blocat. Ei asteapta compensatii. Ei nu pot sa dea ceva care sa intareasca adversarul. Parerea mea este ca intr'acolo tintesc. Cunosc atatea cazuri, dar sa dea Dumnezeu sa ma insel.

In lupta noastra adeseori intervin conflicte interioare dureroase. Dragostea omeneasca si dragostea de ceva superior se ciocnesc cateodata violent. Eu insumi ma gasesc intr'o situatie grea, cu sotia bolnava, cumulte sperante de insanatosire, dar pana acum cu rezultate precare. In acelas timp trebuie sa scriu, sa intretin corespondenta cu camarazii, sa ma ingrijesc de existenta, sa fiu cu ochii in patru la toate manevrele inamicului. In acelas timp fortele noastre se imputineaza prin uzura anilor, prn lipsa de perspectiva, si prin momeala fortelor raului. Si totusi nu-mi pietrd nici o secunda increderea sau echilibrul sulfetesc. Privind in urma la anul ce a trecut, sunt bucuros sa constat ca am facut multe lucruri frumoase si deficientele au fost compensate de spor de noi forte.

Imi dau seama ca inamicul vrea sa distruga si nucleul de forte ce a mai ramas, nu pentru ca am reprezenta noi, ca persoane, cine stie ce, ci pentru ca suntem unicii care ne-am sustras influentelor oculte. Aceasta ii supara, independenta noastra.

Ma intereseaza in cel mai inalt grad sa apara cele doua lucrari, Sentinela si brosură in italiana.

Este foarte important din punct de vedere psihologic pentru lumea noastra legionara ca si Munchenul sa traga cu mitraliera ca sa-si marcheze prezenta in batalia noastra publicitara".

(O nota a mea la scrisoarea Comandantului. Nu a fost chestiunea cu sotia care m'a impiedecat sa-i scriu o perioada mai lunga, ci lucrul mult la pravalie, si poate si oarecare delasare.)

*

25 Sept. 1963.

"Ma bucur ca ai dat drmul brosurii in italiana. Eu astept 50 exemplare, dupa cum mi-a promis.....

Situatia e grea, dar nu disperata. Nimic nu e pierdut cata vreme mai exista o farama de ideal, o farama de vointa intr'o farama de oameni. Lenin cu bolsevicii sai n'a cucerit Rusia decat cu 4.000 de oameni. E adevarat ca a avut sprijinul conspiratiei comuniste din Occident, dar si noi il avem pe Arhanghelul Mihail, care e mai mare si mai tare decat toti."

"Trebuie agerime pe toate fronturile. Intre Madrid, Munchen si Rio trebuie sa facem un triunghi de unde sa tragem contra inamicului cu tot ce avem la dispozitie. Sa formam un triunghi al vietii si al biruintei, nu al mortii, cum spunea Regima Maria in Moldova, in 1917.

*

23.10.1963

"Comunistii au avut mereu nostalgia unei intelegeri cu Miscarea. Cum insa Miscarea are o structura particulara, spirituala si metafizica, nici o intelegere nu este posibila care s'ar face in detrimentul Neamului si a Bisericii. Am expus clar aceste lucruri in ultima brosuira. Ce sa facem, Capitanul ne-a rastignit pe niste coordonate infinite.

Daca brosură este terminată, cu colportajul procedea în felul următor: împarte stocul în trei, Golea, Bitzi și Mailat și fiecare să ia stocul la el, pentru că, dat fiind vastitatea operației, marele număr de exemplare, unul singur nu poate să birue.

M'am gândit așa: Golea să dea drumul la oficialitățile germane, guvern, deputați, senatul, notabilitățile Landerilor, înalți funcționari de la toate Ministerele, în special la Externe, Gesamtdeutschefrage, Informații, Vertriebene, etc.

Mailat la gazetari și gazete, chiar și la cele mai neînsemnate din provincie, reviste de tot felul, apoi oameni politici care nu sunt oficiali. În general, să bată bine funcționarii și oamenii politici de la Landsmann-sfaturi, înalta ierarhie popoasă și diversilor români care nu ne sunt adversari pronunțați, ca să nu se creadă că facem acte de ostentație.

Bitzi să se ocupe de Austria, Elveția și celelalte țări vecine unde merge limba germană.

La marile notabilități, cum ar fi Președintele Consiliului de Miniștri, se trimite închis. La restul să imprimat. Nu se pune pe plic niciun expeditor. Toată responsabilitatea se concentrează asupra mea.

Aici trimite 100 exemplare și mai păstrează și o mică rezervă acolo.

*

11.1.1964.

Draga Golea, alăturat ai o mică brosură, "El hombre nuevo", pe care te rog să o multiplici. E un text care este interesant să fie cunoscut, în special în America Latină. Nu e nevoie de mai mult de 500 exemplare. Ca timp, când prinzi un moment liber. În curând îți trimit și articolele mele politice care au apărut în ziarele din exil, pentru a le prinde într'un volum.

Din fondul de propaganda ce l-ati adunat, faceti sa-i parvina lui Faust Bradescu 400 DM.

*

25.1.1964.

In pachet recomandat iti trimit colectia mea de articole pentru a fi reproduse in volum. Evident ca nu am strans toate articolele. Le-am eliminat pe acelea scrise in limbi straine, apoi toate cele marunte sau prea ocazionale, ca si pe acelea publicate in Vestitorii si Exilul Romanesc, in care responsabilitatea mea a fost doar partiala.

In general am strans numai acele articole care au un fond de permanenta, care trateaza o problema care depaseste interesul imediat.

*

28 Ianuarie 1964.

Contributie pentru propaganda:

"Fiecare sa trimita lunar o cotizatie lui Mos Sandu (Sandu Marin). Acesta le totalizeaza si din acest fond, cand este nevoie, se ia de acolo, cum este cazul de acum, cu cei 400 DM pentru Brazilia. Este vorba de o brosură a lui Grigore Manoilescu, care se gaseste sub tipatr. Cand ne-am intalnit, spuneati ca aveti vreo 1500 DM adunati mai vechi. Acesta este fondul de baza care trebuie mereu alimentat. Am nevoie sa fiu cat de cat usurat in materie de propaganda. Am stors Canada pana la epuizare. Acum e randul vostru sa faceti ceva. Evident ca tu ai facut si faci mereu sacrificii de timp, de munca si de bani, dar ceilalti? Ale tale nu le pui la socoteala, dar adunate, cat fac?"

*

11 Martie 1965.

Draga camarade Golea,

Situatia mea financiara s'a inrautatit in ultimul timp, incat nu mai pot face fata tuturor angaralelor.

Existenta mea propriu zisa si strictul necesar pentru mine si sotie pot sa o acopar, dar nu mai pot plati doua chirii, in speta cea de la General Mola 277, unde sta Costea, care e bolnav si care, de bine, de rau, face serviciu de secretariat.

General Mola este o casa relativ ieftina si indispensabila, daca vrem sa mai avem o activitate la Madrid si in lumea intreaga. E un fel de sediu al Miscarii. Pe aceasta adresa imi vine corespondenta din lumea intreaga. Inafara de aceasta, cand merg la Madrid, am un loc unde sa trag.

De aceea fac apel acum la voi, cei din Gemanania sa va luati aceasta sarcina. Chiria cu totul e cam 3000 Pesete, adica rotund 200 DM. Te rog, consulta-te cu ceilalti camarazi mai instariti si vedeti cum puteti asigura aceasta suma cu regularitate. Raspunsul te rog sa mi-l dai cat mai curand, caci de la 1 Aprilie sunt, asa zicand, in pana. Banii se vor trimite pe adresa lui Costea la Madrid.

*

25 Martie 1965.

Am primit ultima scrisoare si ma bucur ca veti face tot posibilul pentru aranjarea problemei cu chiria de la Madrid.

Bine ati facut ca ati contribuit la cartea Generalului Chirnoaga, - "Razboiul nostru din Rasarit" - . E un document de mare valoare.

*

13 Sept.1966

Iti raspund cu mare intarziere la scrisoarea din 13 Iunie 1966. Am fost prins intr'o multime de treburi si nu vroiam sa-ti dau un raspuns de circumstanta.. Am meditat fiecare rand din scrisoarea ta, asa ca acum pot sa-mi formulez gandurile cu claritate:

Rusism si Comunism .

Tu vrei sa separe cele doua notiuni, admitand ca cineva poate sa fie comunist si in acelas timp contra Moscovei. Fireste ca sentimentele cuiva pot merge in aceasta directie. Si chiar comunistii , luati individual sau pe anumite grupuri de influenta, pot sa aiba atitudini ostile Sovietelor, din cauza umilintelor, a raului tratament, etc. Chiar din anumite sentimente nationale. Asta insa este prea putin. Asta nu schimba realitatea de baza.

Realitatea de baza are doua aspecte:

Moscova este centrul internationalei si conspiratiei comuniste. Moscova de azi nu mai e Rusia de altadata, cu imperialismul ei caracteristic, ci e centrul unui alt imperiu, al imperiului comunist mondial. Stiu ca in acest punct chestiunea este controversata, ca multi sustin, intre cari si fratii ucrainieni, ca comunismul din Rusia nu ar fi decat un vehicul al vechiului imperialism tarist. Aici ramane asa dar de stabilit, care e calulsi care e calaretul. Pentru mine calaretul e tot comunismul, iar calul poate fi si imperialismul de tip vechi, utilizat cu abilitate de banda conspiratoare. Mie mi se pare mai prudent sa raman la vechea conceptie: Moscova este centrul comunismului mondial. In consecinta, toti ciracii lor din Europa rasariteana trebuie sa se subordoneze lor.

Moscova detine o putere colosala in raport cu tarile subjugate. Practic, nimeni nu se poate revolta in contra atotputerniciei ei fara a fi lichidat in scurta vreme. Aceasta situatie este valabila cu atat mai mult pentru Romania, care este incadrata de state comuniste. Toti ceilalti se mai pot revolta contra Moscovei intr'o forma oarecare, afara de romani, caci ar insemna un act de sinucidere. Ungurii, Polonezii, Cehii si

chiar Bulgarii, au un coeficient de manevra, de care insa Romanii nu dispun. Cand vorbesti asa dar de o reactie in Romania, trebuie sa te gandesti permanent la situatia ei geopolitica imposibila. De alta parte, Romania detine o pozitie cheie in Sud-Estul european. Pierde Rusia Sovietica Romania, a pierdut practic totul. Spatiul romanesc este de importanta vitala pentru hegemonia ruso-comunista in Europa centrala si rasariteana.

Nu trebuie confundate anumite manifestari anti-rusesti chiar ale conducerii, cu o politica anti-Moscova. Aceasta nu va fi posibil niciodata, atata vreme cat va dainui actuala constelatie mondiala. De altfel Ceausescu a dat sensibil inapoi fata de Moscova in raport cu anumite veleitati de independenta ale lui Gheorghiu-Dej. Nu avea incotro.

Comunism si romanism.

Intre comunism si romanism nu poate exista decat un antagonism profund si permanent. Comunismul prin natura lui urmareste distrugerea persoanei umane, a natiunii, a religiei. Aceste sunt cele trei entitati de baza care trebuiesc desfiintate, pentru a face loc turmei umane. Distrugerea natiunii este recomandata de Marx. Fireste, pentru a-si atinge telul comunistii utilizeaza masa ruseasca contra celorlalte popoare din inteiorul Rusiei si apoi din Europa Centrala. E o masa amorfa, lipsita de personalitate si imbibata de mesianim. Comunismul s'a combinat cu rusismul pentru a actualiza cu si mai mare putere politica de distrugere a natiunilor.

Ca comunismul chiar cand a luat o aliura anti-ruseasca - dealtminteri importanta - a ramas tot atat de periculos pentru viitorul neamului romanesc, rezulta din politica de genocid practicata de Gheorghiu-Dej si continuata de Ceausescu.

Tu spui ca situatia este incomparabil mai buna acum decat in era staliniana. Eu spun ca este chiar mai periculoasa. Inainte vreme regimul ucidea indivizi si chiar clase intregi. Acum ucide viitorul natiunii. Ucid femeii si copii. Desigur ca ai aflat ca fiecare spital nou construit are o sectie ultra-moderna de avorturi. Medicamente in general nu se gasesc, dar clinicile de avorturi au ajuns la indemana oricui. Acesta este cel mai grav aspect si cel mai criminal, caci Ceausescu distruge sistematic capacitatea de procreatie a unei natiuni. Ce are asta cu rusismul ? Asta este comunism pur. Natiunile rebele comunismului trebuiesc desfiintate. Ma mir ca acest aspect, al noii politici comunisto-romanesti v'a scapat voua: taiatul de la baza. Munca extenuanta, mizeria si clinica de avorturi formeaza un tot concertat pentru a nu se mai naste romani. Aceasta este opera asa zisilor romani Gheorghiu-Dej si Ceausescu.

Nu stiu daca acesta ar fi consemnul Moscovei ca centru al comunismului mondial, dar ei executand acest consemn criminal, au dovedit ca sunt totalmente incadrati in dispozitivul mondial al conspiratiei comuniste.

Dementa criminala e mai grava acum. Daca nu intervine ceva, ne vom trezi in 30-40 ani ca romanii nu vor mai fi pomeniti in istorie decat ca o natiune care a fost, ca Pieile Rosii, cum spunea Capitanul.

Presiune asupra regimului .

Unicul mijloc de a usura situatia grea a poporului roman este de a denunta continuu crimele regimului. Nu tacand, nu luand o atitudine de toleranta se poate salva ceva. Numai stiind ei ca presiunea noastra n'a slabit, vor mai slabi din cand in cand franele. Cata vreme ei nu slabesc opresiunea asupra poporului in mod efectiv, - si nu cu NEP-uri nationaliste - nici noi nu avem dreptul sa slabim presiunea asupra lor.

*

14 Sept. 1966

Exista mii si mii de posibilitati de afirmare a unui legionar. Totul e ca sa nu stati inactivi, sa nu ajungeti la deriva evenimentelor. Exista simjloace de afirmare mai putin spectaculare, dar tot atat de eficace. Legionarul nu este uni-linear.

Un legionar trebuie sa fie inventiv. Analizati ce se poate face in conditiile date. Trebuie sa utilizam inteligenta, ca in conditiile date sa continuam totusi sa fim de folos Legiunii. In toate cazurile legionarul trebuie sa gaseasca o cale, o margine disponibila in programul sau, pentru a fi activ si pe plan legionar. Esential este sa nu lase sa se stinga "focul sacru" din sufletul sau, care trebuie sa fie mereu alimentat. Aceasta framantare, aceasta neliniste trebuie sa ramana perpetua.

Eu nu vreau sa fortez nota, cerand de la camarazi mai mult decat pot sa dea in conditiile actuale. Cer insa de la ei o anumita disciplina in functie de interesele si obiectivele Miscarii. Cu alte cuvinte, fiecare sa

traga spre Centru. Sa nu-si risipeasca energiile steril.

Functia mea, si asta este functia principala a unui sef, este coordonarea acestor energii pentru a le da maximum de eficacitate pentru Neam si Legiune.

*

23 Martie 1967

Iti trimit lucrarea primita de la Faust Bradescu, "La Garde de Fer", de Guiraud. Cum initiativa si lucrarea ii apartine, trebuie s'o facem in cadrul editurii "Dacia". Nu-l putem deposeda de aceasta satisfactie. El vorbeste de 3.000 de exemplare. Eu cred ca e mult. Eu optez pentru 1.500. Bine inteles ca trebuie raspandita pe o scara larga, la nationalistii si forte conservatoare.

Cartea este extraordinara si are avantajul ca este scrisa de un strein, si mai ales de un francez.

*

8 Mai 1967

Propunerea ta cu baterea unei insigne comemorative am discutat-o cu camarazii la Madrid si au gasit-o excelenta.

Radu Ghenea a si facut un desen model, pe care l-am gasit bun. Ramane sa fie stilizat si batut.

Vom face si un carton aniversar, pe filele caruia vom semna toti participantii.

Acum e chestiunea banilor, operatia pentru amandoua ar costa intre 8.000 si 10.000 pesete. Noi nu avem acesti bani, inafara de cazul ca ii procurati voi.

*

18 Iunie 1967

Avem urgenta nevoie de 10.000 de pesete pentru confectionarea insignei. Cred ca daca ar fi batuta la voi, ar costa mult mai mult.

DI General vrea sa vina in Germania si de acolo apoi, cu unul din voi, sa vina in Spania.

As vrea sa mai am niste articole comemorative, dar vad ca va miscati greu.

*

26 Iunie 1967

1. Referitor la "Colectia de articole", trimite-mi si mie un exemplar sa-l vad cum arata. Indata iti voi trimite tabelul pentru repartitie.

2. Din cartea lui Guiraud, cate ai de gand sa scoti?

3. Referitor la insigna-medalion, de acord cu urmatoarele observatii:

a. Pe dos nu pune Madrid, ci numai "Congres legionar - 1967" Asa am convenit si cu cartonul jubiliar, asta ca sa nu avem dificultati cu tovarasii care incep sa se instaleze aici.

b. Vanzarea acestor medalioane ramane exclusiv pe riscul vostru, dat fiind valoarea lor intrinseca. Nu trebuie sa uiti ca costul trebuie anticipat, iar incasarea se face ulterior si greoi.

Daca ai vreo idee, scrie-mi,

Iti trimit alaturat medalionul-insigna. E simplu, redus la esential. Nu l-am dat ici. Mai e timp. Daca gasiti acolo o oportunitate sa-l faceti, "um so besser", ma descarcati de o grija.

*

7 August 1967

Tocmai in acest moment am primit coletul cu cartile, cinci de fiecare.

Nici nu-ti inchipui ce bucurie mi-ai facut. Iti multumesc din toata inima si Dumnezeu sa-ti rasplateasca pentru sacrificiul facut. Au iesit impecabil amandoua. Reproducerea e perfecta. Coperta strasnica, graitoare si in același timp luptatoare. Vom discuta aici modalitatile de distribuire. In orice caz, voi aduceti cat mai multe exemplare aici, caci fratii plecand, vor lua cu ei ceva.

Din a lui Guiraud (La Garde de Fer), sunt obligat sa trimit multe la toate personalitatile si la toata lumea nationalistă. Imi trebuie cel puțin 200 exemplare pentru trimiteri cu bilet de vizita sau cu dedicatie. Restul vom vedea.

Astept sa-mi comunicati exact data plecării, itinerariul si eventuala trecere pe aici.

*

15 August 1967

Am vorbit cu Valer (Traian Borobaru), de Albumul Legiunii. Vom face un album de fotografii, "Legiunea in imagini". Acesta va fi titlul general. Va apare mai intai Guvernul de la Viena si Armata Nationala. Apoi, daca Dumnezeu ajuta, fotografiile din al doilea exil 1941-1944 inclusiv

lagarele de la Buchenwald, Dachau si Oranienburg. Asta ca sa vada prietenii cat de bine am fost tratati in Germania.

Cand Valer va avea totul terminat, va veni la tine sa vedeti ce puteti face. Va fi o lucrare extraordinara si unica. Mai graitoare decat orice text. Fiecare fotografie va avea o explicatie si data.

*

7 Februarie 1968

"Sunt total de acord cu programul tau de a edita carti care intereseaza problema intregirii Romaniei. Sunt ingrijorat nu atat de acest program limitat, cat de amplitudinea ce ar putea-o lua, angajandu-te in studii documentare, care practic te-ar fura complet pe alte meleaguri."

"Partea istorica, de bine, de rau, se mai stie. Noi avem datoria acum - a sosit ceasul - ca dupa 20 de ani de inchisori, ne mai primejduind pe nimeni, sa facem lumina asupra istoriei suferintelor legionare, care se identifica cu suferintele Neamului dupa Intregirea Romaniei. Sunt 40 de ani falsificati de toti ticalosii. Ai citit desigur "Magazinul" tovarasilor de la Bucuresti, unde vechile teze sustinute pe vremuri de partide, sunt reluate cu brio de ei, ceea ce indica aceeasi monstruoasa continuitate."

"Daca reusim sa facem un triunghi publicitar Rio-Madrid-Munchen, am prinde intreg exilul in focul lui concentric."

*

Intregirea Romaniei.

In 1968, cand s'au implinit 50 de ani de la Intregirea Romaniei, am inceput sa reeditez carti de documentare istorica asupra Romaniei, carti care priveau cu precadere Transilvania, Basarabia si Bucovina. Am considerat de daroria mea sa fac ceva pentru aceasta aniversare, mai ales ca prin alte parti ale exilului nu s'a anuntat nimic ca pregatire pentru ca sa aniversam si noi mai cu pompa acest mare eveniment national. Am plecat de la ideea ca, daca bibliotecile publice si institutetele de studii istorice fac posibil procesul de cunoastere, atunci ele trebuesc dotate si imbogatite cu material documentar privind tara noastra, "pentru a indulci", cum spuneam intr'o dare de seama, "umilinta ce o simteam ca in aceste biblioteci carti despre Romania sunt foarte putine, in cazuri fericite, sau chiar de loc in majoritatea cazurilor".

Din 1968 si pana in 1974, cand am parasit Munchenul pentru America, am reeditat 18 titluri in cate 450 exemplare, din care 250 erau destinate bibliotecilor publice si universitare din aproape toate tarile de pe glob, inclusiv cele socialiste. Restul au fost donate institutelor de cercetari istorice sau de relatii internationale. O mica parte erau rezervate pentru persoane particulare interesate.

Majoritatea bibliotecilor si institutelor au confirmat primirea cartilor. Cateva exemple de confirmari:

Bibliothek fgr Zeitgeschichte

Stuttgart 16 Nov. 1968

Stimati domni,

Biblioteca "Istoria Contemporana" va confirma cu multmiri primirea a sase volume ale editurii Dvs. Intrucat aceste carti lipsesc in biblioteca noastra, aceasta trimitere a fost o mare imbogatire pentru noi."

Speram ca acest contact dintre noi in viitor va fi largit, si va rugam sa ne comunicati proiectele Dvs de viitor. In felul acesta noi am putea sa va venim intr'ajutor cu lucrari care Dvs va lipsesc.

Cu deosebita stima, W. Haupt, Subdirector."

*

Gesamteuropäisches Studienwerk e.V.

4973 Vlotho, Weser, Rep. Federala 14.8.1968

Stimate domnule Golea,

Pentru trimiterea a șase lucrări care privesc istoria României dintre cele două războaie mondiale și în mod deosebit pe timpul celui de al II-lea război mondial, vă mulțumim foarte mult.

"Departamentul de documentare cu toate că numără deja 24.000 volume, mai are încă mari lacune cu privire la istoria contemporană a României, întrucât cărțile trimise, care tratează relațiile romano-ruse și romano-maghiare sunt pentru noi pe cât de interesante, pe atât de importante. Ne-am bucura dacă ne-ați ține la curent cu programul dvs publicitar și dacă ne-ați menține pe lista dvs de trimiteri.

Cu deosebita stima - Dolezalek."

*

Romanisches Seminar der

Universität Heidelberg.

Prof. Dr. K. Heitmann 15.11.1973

Mult stimate dmnule Golea,

Pentru ultinma trimitere de carti cat si pentru amicala Dvs. scrisoare din 24 Oct. doresc sa va multumesc cu totul deosebit. Dupa cum v'am scris cu catva timp mai inainte, eu vad activitatea Dvs editoriala ca pe o inestimabila contributie la raspandirea rezultatelor literaturii si stiintei romanesti, despre care in Europa occidentala practic nu e nici urma. Acest lucru este valabil in mod deosebit pentru opere ca a lui Nae Ionescu, despre care odinioara, dupa cautari zadarnice in toate bibliotecile germane, am dat, insfarsit, peste un exemplar in Muzeul Britanic.

La o ocazie potrivita cu placere am sa ma refer la activitatea Dvs editoriala si la colectia Studii Istorice Romanesti.

Inca odata multe multumiri si salutari amicale,

al Dvs. Prof. Dr. K. Heitmann."

*

Biblioteca Nationala a Australiei

Canberra, A.C.T. 2.600 17 Dec. 1969

Stinmate Domn,

In serviciul ei pentru Administratia statala, pentru oamenii de stiinta si cercetatori, Biblioteca Nationala a Australiei se stradueste sa ridice o atotcuprinzatoare colectie de lucrari si documente care sa cuprinda acte guvernamentale, publicatii ale institutiilor de cercetari, cat si ale diferitelor societati si organizatii.

Am fi bucurosi sa aflam ca organizatia Dvs este dispusa sa intre intr'un schimb de lucrari cu biblioteca noastra. Recentele lucrari primite de la Dvs. sunt de un deosebit interes pentru noi.

Am fi de asemenea bucurosi daca Dvs ati adauga adresa noastra pe lista Dvs de trimiteri, sau intr'o operatie de schimb. Daca acest lucru nu este cu putinta, va rugam sa ne trimiteti lista publicatiilor Dvs cu preturile respective.

Asteptam vesti de la Dvs. si va multumim cu anticipatie pentru orice sprijin sau colaborare. - Al Dvs.
H.L.White"

*

Universitls de Paris

Bibliothèque de Documentation Internationale

Contemporaine - Paris 16 Martie 1974

Domnilor,

Va multumim foarte frumos pentru ultima Dvs trimitere de opere din colectia "Studii Istorice Romanesti".

Am fi de asemenea fericiti sa putem insera la sectia "Romania" urmareea acestei colectii si in acelas timp va rugam, daca va este posibil, sa ne trimiteti si volumul "Roza Vanturilor" de Nae Ionescu, cat si alte colectii de articole politice de acelas gen din epoca respectiva aparute in editura Dvs.

Va multumim anticipat si va rugam sa acceptati distinsele noastre salutare. - Le Conservateur en Chef, Veronique Blum."

*

Collegium Alexandrinum

Uniuersitatea Erlangen-Ngremberg

852 Erlangen

Stimate domnule Golea,

Din ziarul "Sgdostdeutschen Vierteljahresblttern" Nr. 1, din 1974, pag. 6, am luat la cunostinta ca Dvs reimprimati opere de istorie despre Romania, pe care le donati bibliotecilor publice. De aceea ne permitem intrebarea, daca nu am putea fi si noi cuprinsi in acest cerc de beneficiari. De noi mai apartne si filiala Erlangen a Societatii Sud-Ost Europa, condusa de Dnii Prof. Dr. M. Schmid si Dr., W Kucher. Am saluta aceste trimeri cu multa recunostinta. - I.A. - J.A.Stupp."

*

La comunicarea facuta Comandantului, ca vreau sa incep o actiune de a retipari carti de documentare istorica cu privire la reintregirea Romaniei, Comandantul imi raspunde: "Sunt total de acord cu programul tau de a edita carti care privesc intregirea Romaniei. Sunt ingrijorat numai de amplitudinea ce ar pute-o lua , angajandu-te in studii de documentare, care practic te-ar fura complet pe alte meleaguri."

Eu trebuia sa-i dovedesc Cmandantului ca pot merge inainte cu documentarea istorica si in acela timp sa raman prezent si in activitatile legionare, cum se va vedea in continuare.

*

La 25 Martie 1968 Comandantul imi scrie:

Rapit de o serie de lucruri urgente, nici nu am putut sa-ti confirm primirea banilor. Multumesc din toata inima. Sper ca in cursul lunii Mai sa-mi pot aranja noua situatie.

I-am scris si lui Marii pentru banii trimisi. Adanc miscat de acest gest neasteptat de sacrificiu, i-am scris si i-am rugat sa nu mai trimita, deoarece cu cat am, pot incepe noua intreprindere.

Trimit "impresos" avion, recomandat cartea Capitanului "Pentru legionari". E unicul exemplar de care dispunem. E un dar facut de Aron Cotrus Mariei Rosca inainte de a pleca in SUA. Are o dedicatie pretioasa de la Capitan. Ma gandesc, daca ai putea reproduce pagina interna cu dedicatia. Cotrus a fost si unul din cei mari cantareti a Miscarii, incat ar merge perfect impreuna, marele revolutionar cu marele poet al tuturor revolutiilor nationale.

Aceasta este editia scoasa in 1936 de Nicolae Petrascu la Sibiu, dupa o geniala stratagema a Capitanului, care a derutat guvernul, ce voia sa puna mana pe manuscris. Este editia princeps. De aceea este atat de pretioasa si te rog din inima sa ai grija de ea, fiind unicul exemplar ce-l avem in exil.

Daca o faci pe asta si daca mai tarziu ai mai putea scoate si celelalte lucrari ale Capitanului, "Insemnari de la Jilava", apoi "Circulari si Manifeste" editia 1940, si "Carticica Sefului de Cuib", ai facut o treaba mare. Am cinstit aniversarea mortii Capitanului intr'o forma stralucita.

*

25 Ianuarie 1969

"Chiar daca garnizoana nu merge excelent, faptele voastre de acolo din ultimii ani v'au fixat din nou pe planul intai: participarea la Madrid, medalioanele, reproducerea cartilor documentare, manifestatiile

pentru Capitan si Mota-Marin, iar acum cartea Capitanului.

Ma bucur ca ti-ai scos nevasta. Transmite-i toate gandurile mele bune. Cat a suferit !

P.S. Reproducerea cartilor documentare cu Transilvania si Basarabia e extraordinara. I-ai batut pe toti, inclusiv Bucurestiul !"

*

6 Mai 1969

"Azi dimineata am avut bucuria sa contemplez cele doua carti retrimise de Costea de la Madrid, (Pentru legionari).

Nici nu-ti inchipui in ce stare de excitare traesc. Le sorb din privire si le mangai cu mainile ca pe o comoara de mare pret. Ai facut un lucru extraordinar si efectul acestei editii va fi considerabil in lumea legionara. Dumnezeu sa iti rasplateasca jertfa si sa iti dea sanatate si mijloace ca sa mai faci astfel de ispravi.

Sper ca si opera lu Alecu Cantacuzino e pe terminate. In primul numar din "Tara si Exlul", a carui aparitie e iminenta, si in care tratez despre Miscarea Legionara si apararea drepturilor romanesti asupra Transilvaniei, voi face o nota si despre aparitia acestor lucrari scoase de tine.

"Primesc tocmai scisori de la unii camarazi la cari lucrarile au ajns inaintea celor din Spania. Acelas efect fulminant. Toti sunt entuziasmati. Imi scrie Rosu (Octavian, Italia), ca dupa 25 de ani de exil, e cel mai mare eveniment ce il traeste."

*

5 Iunie 1969

"Ma bucur ca si operele lui Alecu Cantacuzino sunt terminate. E o realizare mareata. Stiu cat a fost de greu sa pui laolalta brosurile de marimi diferite si prost scoase, in conditii de prigoana si cenzura pe cap. Dar continutul lor e colosal."

*

27 Ianuarie 1970.

Dupa plecarea lui Leonties nu-mi ramane decat sa revin la asistenta anterior, lucrind individual si cautand sa armonizez eu, de la distanta. I-am scris si eu ca oricata dreptate ar avea, el face confuzie intre o actiune paralela si garnizoana.

Insfarsit, acum asta-i situatia. Financiar se pare ca a lasat o situatie clara, asigurand 200 DM pentru Madrid si restul pentru dl

General Chirnoaga. Voi continuati ca si inainte contributiile lunare.

Mi-a parut mai mult rau de hotarirea lui abrupta, motivand ca se gaseste intr'un moment legionar important cu volumul lui de poezii (Prin mlastini si furtuni). Sunt convins ca el isi va face datoria si mai departe."

Acum, ce te rog eu pe tine, draga Golea, este sa continui actiunea cu retiparirea lucrarilor legionare, caci altfel se pierd. Tu esti omul nazdravan care a salvat patrimoniul legionar. Bine inteles, in cadrul posibilitatilor de care dispui. Asta este menirea ta, destinul tau. Din tot ce suntem, nu ramane decat fapta creatoare.

Recitind poeziile fratelui tau, am descoperit in el un mare poet, cu deosebire fata de atatia balbaiti din exil. Poate ca ar fi bine sa faci o noua editie, precedata de o biografie. Stii ca in America poeziile lui se

recita la sarbatori."

*

21 Februarie 1970.

Mi-ai dat doua vesti bune. Mi-a scris si Mos Sandu si mi-a comunicat ca e gata sa puna acesti bani la dispozitia Miscarii pentru Monument. El vrea sa dea anul acesta 3.000. I-am raspuns ca sunt de acord, numai sa-i trimita cat mai in graba. Restul, vom vedea. Poate trimite banii direct lui Costea. Mi-a scris ca prima rata va veni la inceputul lui Martie. Deci nu trebuie silit, ca sa nu-i rasturnam afacerea.

Ma bucur de hotarirea ta de a scoate si "Cranii de Lemn" a lui Ion Mota. Cadreaza perfect cu ridicarea Monumentului, numai, te rog, fa cartile cat mai repede, sa le putem pune in vanzare.

Acum e momentul suprem. E o chestiune de onoare. Riscul ce mi l-am luat este foarte mare, dar am incredere ca asa cum ai raspuns tu si Mos Sandu, dispusi a pune banii pentru Monument, bine inteles, conform vointei tale, care detii un fel de testament, (banii lasati mie de Mircea Musetescu si imprumutati lui Mos Sandu), vor face si altii.

Am cartea lui Alexandru Boldur, "Les relations russo-roumaines". E cea mai mare si cea mai importanta lucrare despre Basarabia. Ti-o voi trimite, impreuna cu "Cranii de lemn".

*

Explicatie referitor la banii lui Musetescu de la Mos Sandu:

Mircea Musetescu avea mai multi bani - 10.000 DM - castigati in Yemen, unde era trimis de Statul francez impreuna cu un alt medic roman, Vasile Andrei. Cand a venit prin Europa, mi-a lasat mie acesti bani, cu dorinta sa fac vreo investitie cu ei. Eu i-am dat lui Mos Sandu care tocmai intrase intr'o combinatie comerciala cu un alt roman care avea bani, dar Mos Sandu nu avea nimic. Mos Sandu trebuia

sa investeasca acesti bani in pravalie si cand se va consilida fnanciar, sa-i dea inapoi in rate cum ii convin.

La scurt timp Musetescu a murit si Mos Sandu vroia sa-l intrebe pe Comandant ce sa faca cu banii. Eu l-am oprit pe proprie raspundere, pentru ca daca i-ar fi spus Comandantului, el ar fi decis sa-i trimita in Argentina, fratelui sau. Musetescu a fost prea bun legionar ca sa nu ramana ceva durabil in memoria sa realizat cu acesti bani. Ca exemplu am dat imprejmuirea Monumenmtului de la Majadajonda si amenajarea terenului.

*

16 Iulie 1970

"Ma bucur ca esti pe gatate cu cartile. In ce priveste preturile, punem Mota = 4 dolari, Banea = 3 dolari, adica 7 dolari amandoua cartile. Din cele 350 exemplare cate ai tras, propun urmatoarea repartitie: 50 pentru biblioteci, 50 pentru Golea, 50 pentru Centru. Pentru vanzare raman 200 - si cred ca se vand - asta face 1.400 dolari = cel putin 5.000 DM, deci ai una din cele mai importante contributii personale.

Nu stii cat m'am bucurat ca ai cules si biografia lui Mota. Imi statea pe limba sa-ti cer acest lucru, dar te stiam cat esti de incarcat. E un lucru mare. Mareste considerabil valoarea cartii."

*

1 August 1973

"Am primit ultima ta scrisoarea cu vestea buna ce mi-o dai, ca ai terminat "Roza Vanturilor". E o mare realizare, pentru ca e vorba de Nae Ionescu, pe care l-au abandonat chiar si parte din studentii sai. Nu mai e la moda. Gandirea lui nu numai ca e unica in felul ei, dar cartea lui pune probleme care sunt si astazi de actualitate.

*

12 Noembrie 1973

Am primit si scrisoarea ta cu vestile despre ceremonia aniversarii (procesului parasutistilor). A fost ceva impresionant. Singura deceptie a fost ca n'am fost si eu cu voi. Te-ai intrecut in toate si ai avut bucuria sa vezi ca memoria celor cazuti a fost cinstita.

*

Fotografia

*

1973-1974 ???

Stimate domnule Comandanmt,

S'a dus si Dl General (Platon Chirnoaga) lasand un mare gol in randurile noastre, in Miscare, cat si in frontul de rezistenta al exilului.

Am facut tot efortul ca sa adun la inmormantare cat mai multa lume legionara, pentru a-l insoti pe ultimul drum asa cum i se cuvine. Cativa dintre ai nostri au fost totusi impiedecati sa vina.

Au fost Suga, Mircea Dimitriu, Baraitaru, Cretu Vasile, Boaca, Onciu, Ionescu Aurel, Ciupenic, Stabnescu. Au mai fost, desigur, Tase, Cruzescu, Emilian, Popescu Aurel, mai ales ca ofiteri. Au fost si Barbulescu Vasile, zis Leul, de la echipe, cat si Cernea, cat si multi altii.

Cei doi preoti ai nostri au fost instiintati de mine imediat si au acceptat sa vina. Am anuntat insa si pe

Parintele Muller, care a fost foarte miscat cand a auzit vestea trista si s'a oferit imediat sa vina si sa rosteasca cateva cuvinte. Cu trei preoti romani, a avut o inmormantare frunmoasa, pe cat s'a putut. Coroane au fost foarte multe si mai ales foarte frunmoase, depuse de:

- Miscarea Legionara, Horia Sima,

- Legionarii din Germania,

- Legionarii din Franta,

- Asociatia Fostilor Combatanti din Franta,

- Uniunea Asociatiilor si Institutiilor Romanesti din Germania.

- Comunitatea Romanilor din Freiburg,

- Biblioteca Romana din Freiburg,

- Familia Nicolae Baraitaru,

- Familiile Mircea Dimitriu si Vasile Cretu,

- Wally Heide und Siegmund, prieteni.

Acestea au fost coroane. Ghiveciuri de flori si buchete su fost foarte multe.

De vorbit au vorbit in capela, dupa terminarea slujbei, Parintele Muller in nemteste la inceput si apoi cateva cuvinte in romaneste. Cuvantarea lui o sa v'o trimit in curand, ca de altfel si pe cea a Par. Emil Popa, care a vorbit la mormant. La mormant au mai vorbit, inghesuiti, deoarece nu au fost programati, Crisan de la Paris si Emilian. Au mai vorbit preotul local si un preiot neamt din Sudul Basarabiei foarte miscator. Emilian a vorbit bine, evocand scene de pe frontul din Rusia, unde Generalul Chirnioaga, pe atunci Coonel, le-a deschis drumul cu artileria intr'o situaie foarte grea, la cucerirea Crimeii.

Cand s'au terminat toate, am cantat "Azi noapte la Prut" si "Sfanta tinerete legionara". Textul l-am impartit inca inainte de inceperea slujbei celor care s'au pronuntat dispusi sa cante. Amandua cantecele au iesit bine si au impresionat.

Dupa teminarea inmormantarii lumea s'a dus la un local unde familia Comandorului Baila a rezevat locuri si a oferit strainilor o cafea, o prajitura si un pahar de vin. Cei flamanzi au mancat, iar noi, legionarii si cativa prieteni, am acoperit cheltuielile. Seara am petrecut-o in satul lui Baraitaru, unde aveam camere rezervate la un hotel, pentru cei care vroiau sa ramana peste noapte de vorba in casa lui Baraitaru.

Mitica Cretu a fos mai mult decat in forma. Ne-a cam luat la rost pe toti fara ca cineva sa se supere. 40% avea dreptate, tinand seama de paharul de vin, care i-a oferit ocazia sa-si verse plinul.

Am terminat de tras din nou cartea lui Guiraud. Am tras 300 exemplare. Mai de mult spuneti ca ar mai fi nevoie si cum aveam placile si ceva hartie, inainte de a se deteriora placile, am mai tras o serie. Va trimit cateva exem[plare. Am pus si fotografia Dvs. inainte de epilog, unde vorbeste de urmasul Capitanului, adica de Dvs.

Cu cele mai bune ganduri si dorinti, TLC, Traian Golea."

*

16 Nov. 1974

Ma bucur ca ai ajuns c bine in "tara tuturor fagaduintelor?", si mai alees in frunmoasa Florida, unde te bucuri de o vara vesnica. Stiu ce inseamna pentru voi acest climat binecuvantat de Dumnezeu. Acum sa scoateti din oase reumatismele si alte neazuri.

Va trebui sa gasim o formula sa putem continua cu "Omul Nou", care e copilul tau. Macar din cand in cand sa tragi cate o sarja. Nu e o chestiune imediata, dar gandeste-te. "Omul Nou" a fost coloana vertebrala a publicisticeii legionare in exil, si ar fi pacat sa se schimbe. Daca ti-ar face ceva inconveniente continuarea publicatiei acolo, propun sa faci acolo intr'o forma ca si cand ar f fost facute aici.

*

O nota a mea: Cand am avut timp liber, am publicat literatura legionara in America fara sa intreb pe cineva si fara ca cineva sa ma fi deranjat cu vreo intrebare. Eu m'am stabilit in Miami Beach, unde 70-80% erau evrei si unde conducerea orasului era exclusiv in mainile lor. Nimeni nu m'a deranjat vreodata.

Trimiteri

*

Vara 1975.

Comandantul imi scrie:

Iti trimit alaturat o lucrare despre Romania remarcabila prin claritate, sinteza si concentrare, a carei aparitie a fost posibila numai datorita lucrarlor editate de tine. Ele sunt si pomenite in context. Cerandu-mi material despre Romania, autorul, Dr. Glejdun, un prieten slovac si inalt functionar la Ministerul de Informatii, i-am dat lucrarile ce mi le-ai trimis. Tocmai atunci sosisera. Dar acum am ramas eu fara serie, asa ca fii bun si trimite-mi altele, daca mai ai.

Citeste-o. E foarte favorabila Romaniei si sa ne bucuram ca sacrificiul ce l-ai facut da roade.

*

30 Nov. 1975

Comandantul imi sa o stire foarte importanta:

Am aflat amanunte sigure despre arestarea lui Ica Tanase si Popovici. Ei au fost arestati in luna Mai 1953, iar ceilalti (Ion Golea Ion Samoila, Vasile Vlad si Gheorghe Dinca) mult mai taziu, fiind urmariti pas cu pas. Dar firul a plecat de la echipa Ica Tanase. O nenorocire cauzata de un locatar."

*

20 Oct. 1979.

In primul rand te felicit pentru frumoasa realizare de la Congresul Anticomunist Mondial din Miami, pentru ca aud ca ai fost vedeta grupului romanesc. Am primit si materialul trimis in legatura cu desfasurarea acestui Congres si interventia delegatiei romanesti. Vom mentiona acest eveniment in "Tara si Exilul".

In ce priveste vestea buna ce mi-o dai, ca esti dispus sa reintri in actiune, ca situatia materiala, restabilita dupa sdruncinul cu mutarea din Europa iti permite sa reiai activitatea legionara, ma bucura din toata inima.

Actiunea noastra se centreaza acum, - cum ai observat desigur - mai mult spre exterior, pe plan international, pentru a ne gasi aliati in lumea care gandeste ca noi si care se simte primejduita ca si noi de acela dusman.

Din aceasta perspectiva, faptul ca te-ai asezat in Miami, unde se gasesc o jumatate de milion de refugiatii cubanezi, este de cea mai mare importanta. Trebuie sa te concentrezi ca relatiile ce le-ai creat cu cubanezii si cu alte grupe nationale de acolo, sa le amplifici si consolidezi. Trebuie sa creezi aici un centru de lupta anti-comunista legionara si romaneasca conexata cu toti coreligionarii nostri. Paralel cu lupta romaneasca, trebuie sa afirmi si valorile legionare.

In America de sud Miscarea este foarte bine cunoscuta, gratie muncii continue mai ales a camarazilor din Brazilia. Avem excelente legaturi si in Chile, Argentina, Bolivia, Mexico, Republica Dominicana.

Actiunea ce ai inceput s'o desfasori in Miami cu cubanezii, trebuie mai tarziu incadrata in ansamblul actiunii noastre pentru intreaga America Latina.

In ce priveste materialul propagandistic cu care sa facem cunoscute ideile noastre, "Menirea Nationalismului" este buna, dar totusi nu cea mai buna pentru momentul actual. Menirea nationalismului este prea teoretica, prea doctrinara, in timp ce acum avem nevoie de o gandire mai practica. Celelalte lucruri aparute in spaniola, "Que es el nacionalismo", "Que es el comunismo", "El hombre cristiano y la acci[n politica]" sunt mai bune si mai actuale. Au si avantajul ca sunt deja traduse in spaniola. Deci eu propun sa te ocupi de acestea si daca poti, sa le reproduci. Cu editura "Fuerza Nueva" nu ai nicio problema.

Mai urgent ar fi cealalta lucrare a mea, "Tecnica de lucha contra el comunismo". Am textul in spaniola si ti-l pot trimite. Aceasta lucrare a aparut in portugheza in Brazilia, dar pana acum nu in spaniola. S'ar putea sa apara in spaniola in Chile. M'au rugat camarazii de acolo sa le dau textul, dar aceasta nu impiedeca ca sa apara si in Miami. Un exemplar din editia in portugheza ti-am trimis la Miami,

Bine inteles ca ar fi foarte bine daca ai relua seria de carti despre Basarabia si Ardeal, pentru a vedea lumea ca legionarii se ocupa si de probleme nationale. Dar in acest moment primeaza actiunea ideologica si politica pe plan international. Daca vei citi "Tecnica de lucha contra el comunismo", vei vedea acolo spre ce orizonturi ne indreptam acum.

Menirea Miscarii este acum de ordin mondial. Ca sa ne salvam neamul, trebuie sa luptam pentru salvarea lumii intregi. Cutitul a ajuns la osul tuturor popoarelor. Daca nu se trezesc la vreme, vor avea soarta noastra, inclusiv mandra America.

Interview-ul ce l-ai dat la Free Europe trebuie sa fi avut un ecou mai larg, deoarece numele de Golea este cunoscut in tara.

*

Radio Free Europe - Radio Liberty

Liviu Floda

New York, N.Y. 10017 24 Ianuarie 1977

Stimate domnule Golea,

"Va trimit alaturat o caseta continand copia programului asa cum a fost transmis in tara (interview-ul ce vi l-am luat), de catre Centrala noastra din Munchen. A trebuit sa renunt, cu regret, la o parte din material, fiindca de la 1 Ianuarie asa numitele "Panorame" trebuie sa fie mai scurte, ca in timpul dedicat lor sa poata intra cat mai multe si mai diverse materiale. Dar si asa a iesit interesant datorita celor spuse de D-ta.

Mii de multumiri si o calda strangere de mana. - Liviu Floda"

*

10 Ianuarie 1980, Comandantul:

E foarte bine ca ai lansat acolo colectia de la Munchen. In definitiv e o demonstratie ca si pe taramul combaterii revizionismului unghuresc si a problemei Basarabiei, tot noi am facut mai mult ca altii, caci am

reeditat toata seria de carti documentare in materie. Acesta este un mare merit al D-tale, in raport cu agitatie sterila a altora, care nu fac altceva decat sa se ia la harta cu Ungurii pe chestiuni nesemnificative. Cand se va face bilantul, se va vedea ca noi am facut mai mult si in acest domeniu. Vreau sa public ceva in acest sens in Buletin.

*

20 Aprilie 1980

Am primit scrisoarea din 7 Aprilie. Te felicit pentru isprava ce-ai facut-o cu adeziunea de solidaritate a "Frontului Libertatii" la lupta in exil a Cubanezilor. A fost o actiune oportuna si repede executata.

Te rog fii bun si cultiva la maximum legaturile cu organizatia cubaneza din Miami, caci ne vor fi de mare folos si pe alte planuri.

Daca poti, informeaza-te cine va fi in delegatia lor la proximal Congres WACL (Liga Anticomunista Mondiala) care va avea loc anul acesta la Geneva intre 17-19 Iulie. Vom trimite si noi acolo o puternica delegatie si am vrea sa luam contact cu ei.

*

5 August 1980.

Imi scrie Halmaghi ca a pus mana pe "Adevarul in procesul Capitanului" si ca ar fi oportun sa fie reprodus. Te rog ia contact cu Halmaghi - i-am scris si eu - ca sa-ti dea cartea.

Congresul de la Geneva, WACL, a iesit binisor. Camaradul Mailat va face o ampla dare de seama asupra celor intamplate. Georgel Demetrescu si alti camarazi l-au identificat pe Varona si au vorbit de D-ta cu delegatia cubaneza.

*

31 Oct. 1980

Am primit scrisoarea din 21 Oct. cu anexele. Felicitari si imbratisari pentru excelentul raport pe care l-ai facut Senatorului de Iowa, Roger Jepsen, - Calvarul Bisericii in dosul Cortinei de Fier - E foarte bun. O adevarata performanta in asa scurta vreme. Ai intrat in bune legaturi si continua sa le cultivi.

Ai devenit un factor important al activitatilor noastre politice in SUA, depasind pe multi altii.

*

25 Nov. 1980

Confirm primirea scrisorii din 10 Noembrie 1980 cu exceptionalul rezultat ce l-a avut referatul D-tale. Desi facut la repezeala, contine o sinteza a problemei si nu e de mirare ca si l-a insusit Senatorul Jepsen. Este un mare succes.

Acum trebuie cultivate legaturile cu acest Senator care pare a fi unul din cei mai ferventi anti-comunisti din USA.

*

Referatul asupra starii Bisericii in dosul Cortinei de Fier, cerut de Senatorul Roger Jepsen,

Cum motiveaza Senatorul Church, Presedintele Comitetului de Politica Externa a Senatului, nevoia Rezolutiei 60 si 61 privitor la starea Bisericii:

Aceasta rezolutie exprima dorinta Congresului ca Presedintele sa actioneze prin Departamanetul de Stat sau o alta institutie a Executivului, pentru a impune deplina aplicare a prevederilor Acordurilor de la Helsinki si sa faca cunoscut Uniunii Sovietice ca Statele Unite desaproba categoric persecutiile religioase ale crestinilor, cat si alte restrictii impuse lor. Statele Unite asteapta ca Uniunea Sovietica sa-si onoreze angajamentele luate prin Acordurile de la Helsinki.

Declaratiile Senatorului Jepsen:

Domnule Presedinte, va multumesc pentru prilejul ce mi-l oferiti de a face declaratii in sprijinul Rezolutiei care a fost introdusa de mine si de Senatorul Boren.

Rezolutia Concurenta Senatoriala Nr. 60 si 61 exprima dorinta Congresului de a initia o adevarata campanie nationala in sprijinul crestinilor din Rusia Sovietica si celelalte tari din Rasaritul Europei.

Referatul meu:

Scumpe Senator Jepsen,

Doresc sa va confirm primirea scrisorii Dvs. cu privire la Rezolutia Concurenta 60 si 61 a Senatului despre situatia crestinilor din spatele Cortinei de Fier.

In acelas timp doresc sa-mi exprim profundul regret ca timpul ce mi s'a lasat pentru a raspunde scrisorii Dvs. a fost foarte scurt. Cum noi suntem aici in Statele Unite atat de departe de Romania si atat de sarac informati, am fost nevoit sa apelez la prieteni in Germania, rugand-i sa-mi trimita naterial documentar. Din acest motiv am intarziat cu raspunsul.

Ceea ce am putut afla din Germania, printre altele, este ca anul trecut in Noembrie a avut loc un simpozion sub auspiciile Arhiepiscopului de Salzburg, Austria, Dr. Karl Berg cu tema "Libertatea Religioasa si Drepturile Omului". Acest simpozion a mai fost sponsorizat si de "Institutul pentru Drepturile Nationalitatilor", cat si de catre filiala austriaca si elvetiana a organizatiei "Justitia et Pax".

Cativa cercetatori cu renume, ca prof. Hans Meier din Munchen, Gustave Wetter din Roma, Felix Ermacora din Viena, Paulus Lenz-Medoc din Paris si Joseph Rabas din Roma, si mai multe personalitati din tarile Europei de Rasarit, au participat la acest simpozion. Totalul participantilor a fost in jurul cifrei de 150. Declaratiile privind exemple de "Restrangere a libertatilor" in tarile care au semnat Acordurile de la Helsinki, au format baza discutiilor. In 4 Noembrie ei au publicat asa numitul "Salzburger Statements" (Declaratiile de la Salzburg), care sunt

Salzburger Statements:

I. Semnatarii acordurilor de la Helsinki au garantat tuturor membrilor genului omenesc, in baza inerentei demnitati umane, "Libertatea Religioasa, a credintei si a convingerilor" si le-a acordat dreptul de "a profesa o credinta fie individual sau colectiv, si de a o practica".

II. In contradictie cu obligatiile asumate, cateva state persista in urmatoarele practici:

1. Sunt cetateni care sunt discriminati social pentru credinta lor, sunt desavantajati in educatie si vocatie si pe o scara larga sunt exclusi de la o participare libera la viata culturala.

II. Activitatile unor grupuri religioase si eclesiastice sunt impiedecate din ce in ce mai mult si in unele cazuri sunt chiar scoase infara legii.

III. Populatia, si in special tineretul, este in mod riguros indoctrinat cu ateism de catre cei la putere, in timp ce cei cu alte convingeri, in mod deosebit religioase, sunt batjocoriti si persecutati.

IV. O restrictie a Drepturilor Omului este de asemenea observata in cazul minoritatilor religioase, carora li se refuza protectia Statului si cea sociala, mai ales in cazurile cand grupurile religioase puternice isi disputa propriile drepturi.

3. In virtutea semnarii Acordurilor de la Helsinki puterile semnatare au recunoscut ca in statele lor protectia Drepturilor Omului cade in sacrina intregii colectivitati si nu este doar o "chestiune de afaceri

interne" pentru fiecare stat in parte.

Continuul refuz al Drepturilor Omului, in special al Libertatii Religioase, a la long submineaza coexistenta pasnica in Europa.

Din aceste motive noi cerem tuturor semnatarilor Acordurilor de la Helsinki, sa respecte obligatiile asumate.

Noi le pretindem sa dea socoteala publica la viitoarea Conferinta a Securitatii de la Madrid.

In ultimul timp Comunitatea Ackermann, C.P. 149, 8000 Munchen 44, Germania, a publicat intreaga lucrare a simpozionului sub titlul "Religions und Glaubensfreiheit als Menschenrechte", adica "Libertatea Religiei si a Credintei ca Drepturi ale Omului".

Starea in care se gaseste Biserica in Romania in general, si a dizidentilor in mod deosebit, in forma in care eu o pot prezenta intr'un timp atat dfe scurt, este:

Biserica.

Constitutia Romaniei, prin Articolul 30, Al I, garanteaza deplina libertate religioasa si a credintei intregii populatii si tuturor cultelor, dar fraza urmatoare specifica: "organizarea Bisericilor este reglementata de Stat prin Lege".

In prezent Biserica in Romania este subordonata "Directiei Cultelor din Ministerul de Interne". Competenta ei a fost stabilita prin Decretul Nr. 334, din 15 August, 1970, care spune:

Art. I. Directia Cultelor este organul Central al tuturor Cultelor, care le conduce pe caile politicii statale.

Art. II, Directia Cultelor exercita Dreptul Statului de a supraveghea si controla activitatile cultelor.

Art. III. Al G spune: in caz de vacanta in inaltele pozitii ierarhice, Directia Cultelor va prezenta Consiliului de Ministri o lista a candidatilor.

Din aceste 3 articole se poate deduce pana unde merge libertatea religioasa in Romania, sau mai bine spus, cat de strans si de strict este supravegheata si controlata "Biserica tacerii" in Romania.

Voci protestatare:

I. Un grup de preoti catolici si laici, dupa alegerea sa, i-au trimis Papei Ion Paul al II-lea o scrisoare de 14 pagini in care, printre altele cere: 1. Sa numeasca un episcop al lor, ceea ce guvernul roman refuza.

2. Sa ceara guvernului Romaniei sa acorde libertate Bisericii Greco- Catolice desfiintata in 1948, care numara 1.500.000 credinciosi.

3. Sa se acorde libertate presei si a congregarii.

II. In Februarie 1977 cativa credinciosi baptisti au arborat steagul protestelor in masa, in colaborare cu dizidenti ai vietii cuturale, printre care a fost si renumitul Paul Goma. Ei au semnat o declaratie cunoscuta sub numele "Neo-Protestantii si Drepturile Omulu", care a avut un puternic rasunet.

III. In vara anului 1979 s'a format un "Comitet al Romanilor Crestini" din reprezentanti ai diferitelor culte. 278 de persoane au semnat un manifest: "Apararea Religiei si a Credintei". Parte dintre semnatari au fost arestati, parte au fost expulzati din tara, dar cativa dintre ei si-au asumat riscul de a prezenta acest manifest Parlamentului, Ministerului Justitiei, si chiar si Directiei Cultelor din Ministerul de Interne. La sfarsitultoamnei trecute au trimis in Vest liste cu nume de persoane persecutate in Romania.

IV. O figura exceptionala a dizidentei religioase si deja devenita legendara, este preotul Ghgeorghe Calciu, Prof. de Teologie la Seminarul Radu Voda din Bucuresti. Profesorul Calciu a fost arestat inca din 1948 ca student si a stat inchis 16 ani, pana in 1964, cand a avut loc o amnistie generala.

Ca profesor de Teologie, prelegerile profesorului Calciu au fost asistate de mase largi de tineret, care veneau de la alte facultati. Ca preot, a predicat cu atata ardoare incat tinerii au aglomerat Biserica pentru a-i asculta predicile.

In cele "Sapte cuvinte pentru tineret", care sunt cele sapte predici faimoase ale sale, el spunea tinerilor: "Partidul comunist va invata sa uriti tot si pe toti, lasandu-va sa intelegeti ca voi sunteti niste bestii. Eu va cer sa va cercetati sufletul, unde veti descoperi un inger. Asta inseamna ca nu sunteti creati pentru o lume a urii, ci pentru una a dragostei. Iisus va cere sa parasiti lumea urii si sa va alaturati celei a dragostei, a sperantei si a binelui, a nevinovatiei si a armoniei, a libertatii si a dreptatii. Sa va alaturati imparatiei lui Iisus. Vocea mea singura nu este suficienta; luati-o voi si raspanditi-o peste tot,"

Pentru aceste predici a fost arestat preotul Calciu si la 10 Martie a fost condamnat la 10 ani puscarie.

Cazul este cunoscut in lumea libera iar cele "Sapte cuvinte pentru tineret " sunt tiparite in lumea libera.

In speranta ca am reusit sa ajut cauza Bisericii Tacerii din Romania, va multumesc foarte mult, scumpe Senator.

Dumnezeu sa va binecuvanteze. Cu deosebit respect, Traian Golea.

*

Pentru documentare m'am adresat telefonic dlui George Cioranescu, comentator la Europa Libera, Munchen, cu care eram in relatii bune. Gata oricand sa sprijine actiunile romanesti, intr-o saptamana am avut plicul cu material documentar care mi-a fost de mare ajutor.

Eu am sosit in Statele Unite in 1974 in Septembrie. Pana in 1980 eu practic nu am avut nicio activitate culturala sa politica, fiind total angajat in a ma aranja economic si financiar. Intrebarea mea nelamurita de atunci, este: cum a ajuns Senatorul Jepsen din Iowa, in Nord-Vestul Statelor Unite, sa-mi solicite si mie, in Sud-Estul Statelor Unite, un referat asupra situatiei Bisericii din Romania. Presupun ca apelul sau a fost adresat mai multor refugianti, dar cum a ajuns si la mine?

Publicat a fost doar referatul meu si al unui domn din Tarile Baltice.

*

20 Noembrie 1980

O scrisoare a dlui George Cioranescu:

Draga domnule Golea,

Te felicit calduros pentru succesul inregistrat prin inserarea in "Senat's Report" a scrisorii D-tale. Desi cred ca nu ne putem astepta la mari surprize la Conferinta de Securitate de la Madrid, totusi singurul lucru ce ne mai ramane de facut este sa informam Occidentul de supararile celor de acasa, in speranta ca astfel suferintele lor vor fi mai mici.

I-am aratat si lui Bitzi, cand a trecut ieri pe la biroul nostru, rodul colaborarii noastre transoceanice. Sigur, cu multa placere iti vom furniza si in viitor material de care vei avea nevoie, in masura in care si noi vom dispune de informatii. Important este ca ai o poarta deschisa la care poti bate.

Omagii Doamnei, si pentru tine o calda strangere de mana - George Cioranescu".

*

La 31 Dec. 1980 Comandantul imi scrie:

Am primit scrisoarea D-tale din 21 Dec. curent si-ti raspund imediat, caci vad ca ridici niste chestiuni ce trebuesc lamurite.

1. Asociatia . Ai facut foarte bine ca ai intemeiat-o. Chestiunea Confederatiei, cu maiorul Chintescu, ramane in picioare. Intemeierea ei a fost impiedecata pana acum din cauza unor operatii ce le-a suferit maiorul. Acum e bine si ne pregatim pentru lansarea ei. Dupa calculele noastre, ar avea loc cel mai tarziu primavara viitoare. Totul ramane valabil.

Dar asociatia ce ai intemeiat-o este buna si pentru activitatile ce le desfasori acolo, caci una este sa vorbesti in nume propriu, si alta esa ai la spate o organizatie. Mai ales in America asta conteaza foarte mult. Stiu ca e alergatura si cheltuiala, dar fii linistit ca "vale la pena", cum spun spaniolii.

Congresul National Romano-American este o organizatie locala a celor din Chicago, infiintata de Alecu Ronnett. Are tendinta de a deveni mai ampla, pentru toti romanii din America. Dar totusi este si ramane o organizatie legata de o anumita tara, in timp ce Frontul Libertatii are, asa zicand, un caracter universal. Cu acest nume aparem in Spania, Elvetia, America de Sud si Formoza.

In relatiile cu celelalte nationalitati noi intotdeauna folosim formula Frontului Libertatii. Si Alecu (Ronnett), cand participa la congrese internationale, tot ca delegat al Frontului merge.

*

30 Sept. 1981.

Confirm primirea scrisorii din 14 Sept. cu anexele. Am primit si brosură "Bessarabien and Bucovina" si scrisoarea insotitoare. Cum vad, ai primit o serie de raspunsuri de la personalitati importante. Ai facut o treaba buna.

"Adevarul in procesul Capitanului" este de mare importanta in lupta noastra. Ma bucur ca esti pe cale sa tragi si cartile in spaniola. Cand sunt gata, iti dau o lista de adrese din America Latina, unde sa le trimiti.

Despre "Bessarabia and Bucovina" vom face mentiune in numarul pe Sept.-Oct. al Buletinului.

*

18 Martie 1981

Draga ca arade Golea,

Am primit lucrarea "Adevarul in procesul Capitanului". A iesit peste asteptari. Nu numai impecabil cules, dar si formatul este placut la vedere si, dupa cat imi aduc eu aminte, aduce ceva cu formatul vechi.

E o mare realizare. Ai umplut un gol in publicistica legionara. In numarul pe Ian.-Febr. al Buletinului am facut o nota, anuntand aparitia cartii si semnificatia ei.

Te imbratisez cu toata dragostea, TLC - H.S."

*

La 3 Iunie 1983 Comandantul imi scrie:

Am primit lunga D-tale scrisoare din 15 Mai 1983, lunga, chiar foarte lunga in raport cu obiceiul tau de a scrie. Continutul e foarte interesant, chiar surprinzator. Intai, nu stiam ca ai o ruda atat de bine situata in USA, care din motive binecuvantate nu prea vrea sa aiba relatii stranse cu D-ta, dar care acum e mai ecumenic. Daca acest Patrichi ar avea cap, te-ar ajuta material la scoaterea cartilor si brosurilor de documentare istorica. Iata o faina treaba romaneasca ce ar putea-o face.

Apoi intalnirea cu Ratiu, si al el acasa.... senzationala. Sigur ca daca ar fi stiut de la inceput cine esti, nu te-ar fi invitat.

Mai intai cu BBC, declaratia lui e plauzibila, dar dat fiind ca el a colaborat cu BBC, era firesc sa presupunem ca toti colaboratorii au vorbit contra Romaniei in razboiul impotriva Rusilor, inclusiv Ratiu. Era de datoria lui sa desminta participarea lui la aceasta campanie. In orice caz noi, avand acum la indemana declaratia lui, nu mai repetam aceasta afirmatie. E o chestiune inchisa.

In ce priveste pozitia noastra fata de incercarea lui de a realiza un Congres mondial al Romanilor exilati, o combatem atat pentru ca tehnic este irealizabila, si in al doilea rand, pentru ca nu si-a fixat un criteriu valabil. Daca vrea sa organizeze o reprezentanta anti-comunista, atunci se intelege de la sine ca trebuie sa ia maximum de precautii ca sa nu patrunda elemente dubioase. Ori Ratiu pare mai degraba interesat sa aiba lume multa, cat mai multi partizani, si nu atat luptatori selectati.

Dupa procedura lui, comunisti pana mai ieri, pot deveni membrii ai noii reprezentante fara a mai trece macar printr'o perioadfa de carantina. Ai raspuns foarte bine la intrebarile si nedumeririle lui. Alaturat iti trimit o nota nesemnata pentru Ratiu, respectand si onorand gestul lui de a-mi fi trimis notita lui.

Nu stiu daca mai ai ceva exemplare din "Tecnica de lucha contra el comunismo". Daca ai, fi bun si trimite-i 10 exemplare lui Erwin Reisch."

*

1 August 1983

Ma bucur ca raspandirea brosurii in engleza, cu Transilvania, a avut efectul dorit.

Mi-a scris si mie Alecu (Ronnett) de proiectul unei lucrari pentru lamurirea congresmenilor.

L-am trimis la D-ta pentru partea actiunii spre tara. Daca faci brosură, atunci acolo se vor gasi multe date. Apoi i l-am indicat pe Faust Bradescu, care tocmai prepara o lucrare despre "Guvernul de la Viena", aratand functiunea lui strict anti-comunista. Bine inteles ca ii voi trimite si eu ceva. Ma intreb insa, in ce masura poate fi desvaluita conventia noastra cu Americanii (in cazul parasutarilor). Daca se face un memoriu este mai usor, dar daca se vrea o brosură, atunci chestiunea e mai delicata.

D-ta, din ce stii, scoate partile ce crezi ca i-ar interesa pe Americani. Fa un extras din care sa rezulte lupta noastra alaturi de ei contra comunistilor.

*

11 August 1983

In ce priveste brosură "Procesul legionar", ma bucur ca este pe terminate. Am insa o rezerva in ce priveste introducerea mea.

Cum desigur ai aflat, situatia legionarilor din America nu este usoara, ca urmare a cazului Trifa. Acum evreo-bolsevicii vor sa intinda lucrurile mai departe. Profitand de condamnarea lui Trifa, vor sa aduca o lege care sa declare Miscarea legionara drept o miscare nazista. In aceste conditii poate ca nu este bine ca sa apar eu in fruntea brosurii, pentru a nu-i mai intarata pe tovarasi. Faptul ca D-ta publici acest material istoric, nu are nicio importanta, nu poate provoca pe nimeni. Sunt lucruri cunoscute. Dimpotriva, poate servi ca un argument in plus cand se va pune problema unui memoriu care sa combata teza ca Miscarea Legionara ar fi fost o Miscare nazista - am colaborat cu Americanii in lupta impotriva comunistilor.

D-ta reflecteaza. Eu nu ma sustrag, ci ca sa va apar pe voi, care sunteti in America.

*

23 Iunie 1984

Am primit articolul pe care l-ai pregatit sa fie publicat in Curierul. E foarte bun si inaltator, si ma bucur mult ca ai reactionat. Erai cel mai desemnat sa raspunzi calomniilor (lui Cicerone Ionitoiu). A mai scris si Verca un articol, care va apare in Carpatii, dar al D-tale va avea un alt rasunet si alta autoritate, fiind vorba de fratele tau.

"Tin sa precizez ca oamenii care au plecat in tara nu numai ca nu au primit nimic, dar au facut sacrificii din propria lor existenta pentru a intretine activitatile Miscarii. Ei de buna voie sacrificau o parte din solda lor pentru a ajuta Miscarea.

E clar ca el ataca caci, fiind vorba de Americani, noi nu ne putem adresa lor sa desminta ticalosia lui Ionitoiu. Americanii niciodata nu vor recunoaste oficial ca au lucrat cu noi. E o lege a lui CIA.

*

26 Dec. 1984.

Am primit brosură Transilvania, cu materialele anexa, - copii de pe scrisorile primite de la notabilitati, precum si ce mi-ai adresat-o. In Nr. pe Nov.-Dec. al Buletinului am facut deja o nota ampla despre noul caz de agresiune maghiara si raspunsul tau viguros si bine documentat. Voi continua si cu raspunsurile primite in numarul viitor.

Ai facut o interventie oportuna, caci blegii din exil se multumesc cu niste declaratii ieftine, fara logica si fara istorie, fara cunoasterea suficienta a problemei. Adica bat apa in piua pentru drepturile noastre, in timp ce D-ta raspunzi in cunostinta de cauza tuturor.

Un singur lucru: nu trebuie sa-i ataci pe Americani pe chestiunea Yalta, Potsdam, etc. E adevarat, dar cand respingi argumentele propagandei maghiare, e mai bine sa te concentrezi pe ea, fara a le spune buchile tovarasilor americani. Asta trebuie sa le-o spuna altii, ca sa nu diminuezi efectul antirevizionismului. Tot ce spui e adevarat, dar tactic.....

*

4.1.1984

George Cioranescu

Comentator Europa Libera,

Mgnchen

Draga domnule Golea,

Am citit cu mult interes nota de lamurire emanand de la State Department cu privire la tratamentul minoritatii maghiare din Romania. Vrea sa fie o nota echilibrata, care sa nu dea dreptate nici uneia din parti, lasand totusi problema deschisa. Mi se pare pozitiv faptul ca "The Department of State has opposed the adoption of succesive versions of draft House Resolution 147", si negativ ca socoteste necesar ca problema sa fie discutata nu numai la nivel romano-maghiar, ci si romano-american.

In discutiile romano-americane nu cred ca ar strica sa se aduca ca argument in favoarea noastra faptul ca, incurajarea minoritatii maghiare in detrimentul romanilor ar conduce la destabilizarea Romaniei, un stat care , chiar sub un regim ca cel actual, duce o politica mai anti-sovietica si mai pro-occidentala decat Ungaria. Slabind Romania in favoarea Ungariei, Statele Unite si-ar instraina simpatiile public manifestate ale unui popor prieten, si ar practica o politica similara cu cea a Uniunii Sovietice, care ar duce la aservirea totala a Romaniei imperialismului moscovit. Procedand in acerst fel, Statele Unite nu numai ca ar pierde un punct de sprijin, fie el chiar firav, cum apare unora, dar nu ar castiga un altul similar, caci Ungaria pare dispusa sa-si reformeze economia, dar nu si politica externa pro-sovietica.

Mi-am ingaduit sa fac cunoscut la Free Europe (Vlad Georgescu, Aneli Maier), comunicarea pe care ai primit-o de la State Department.

Cred ca n'ar fi lipsit de interes sa trimiti o copie de pe ea si lui Iancu Ratiu si lui George Serdici (Secretarul PNT), ambii fiind interesati in evolutia problemelor romanesti din Tara si din Exil.

Eu iti promit ca ma voi ingriji sa-t trimit, in scurta vreme, materiale documentare noi.

Te felicit pentru activitatea pe care o desfasori si iti urez sa o continui cu succes, spre binele si satisfactia

personala si generala.

George Cioranescu."

*

Prof. Vasile Puscas

Urbana, Champagne, IL, USA 2 Aug. 1990

Draga domnule Traian Golea.

Tocmai am terminat de citit volumul Dvs. despre "Transilvania,1982", care mi-a fost de mare folos atat ca informatie, cat si la capitoulul ideii. De aici am luat si adresa Dvs si de aceea m'am decis sa va scriu.

Dar sa ma prezint:

Sunt Vasile Puscas, asociat profesor la Departamentul de Istorie a Univetrsitatii din Cluj. De cateva luni sunt si Decan Asociat al Facultatii de Istorie-Filosofie de la Universitatea amintita. Sunt roman, originar din Salaj si am 38 ani. Ma aflu la Universitatea Illinois, Urbana Champaign, deoarece am primit o bursa de trei luni sa studiez Istoria Transilvaniei in Sec. XX.

Indraznesc sa va scriu deoaece cartea Dvs. mi-a oferit elemente foarte pretioase privind studierea revizionismului maghiar. Tot odata as vrea sa stiu ce a mai publicat centrul Dvs. "Romanian Historial Studies" dupa 1982.....

Cu deosebita consideratie, Vasile Puscas."

*

A doua scrisoare a Prof. V. Puscas, intors in tara.

Universitatea Cluj.

In legatura cu munca extraordinara ce o depuneti, am vorbit cu scriitorul Augustin Buzura, presedintele Fundatiei Culturale Romane, si cu Raoul Sorban, vice presedintele aceleasi institutii si care mi-au promis ca vor lua contact cu Dvs. si va vor da tot sprijinul atat in faza publicarii cat si al distribuirii.

Am prezentat activitatea Dvs. atat la Departamentul de Istorie, cat si la Consiliul Facultatii de Istorie si Filosofie al Universitatii noastre, De aceea acum pot sa va intaresc asigurarea ca exista aici o reala disponibilitate din partea acestor institutii academice de a colabora cu Dvs. in editare, difuzare , etc. Urmeaza ca Dvs sa va exprimati propriile directii si sa mi le scrieti, iar eu, mai mult in calitate de istoric decat de pro-decan, voi contacta direct factorii care va intereseaza.

Inca nu am primit de la Ambasada noastra din USA cartile pe care le-ati donat si i-am rugat sa mi le trimita, dar va asigur ca imediat ce vor sosi, le voi distribui prin intermediul bibliotecii universitare tuturor marilor biblioteci din tara.

Astept vesti de la Dvs. si va doresc sanatate si mult bine.

Cu aleasa consideratie, Vasile Puscas

*

A treia scrisoare a Prof, V. Puscas

Universitatea Cluj

Draga domnule Golea,

Am primit scrisorile si documentele atat de interesante, inclusiv via Brasov, cu bucurie si amaraciune. Cu bucurie, fiindca m'am gandit adesea la Dvs si la munca Dvs. de daruire, si cu amaraciune, pentru ca inteleg perfect efortul Dvs., la care am incercat sa-l asociez pe dl Buzura, dar regret ca acesta nu a raspuns promisiunii facute. Urmare si scrisorii Dvs. am avut o noua intrevedere cu dl Buzura, care mi-a explicat ca a trecut printr'o perioada de reorganizare a Fundatiei (Schimbare de oameni, stil si scopuri), ceea ce i-a impus o etapa mai neeficienta. S'a reangajat sa ia contact cu Dvs. si va cauta o solutie sa sprijine eforturile Dvs.

Abia la sfarsitul lui Martie am primit setul de carti pe care le-ati daruit bibliotecilor din Romania si pe care le-am si distribuit bibliotecilor din Bucuresti, Cluj, Iasi. Ceea ce pot sa va spun este ca la Cluj ele au intrat deja in atentia specialistilor de la Universitate si Institutul de Istorie, de la care am avut cuvinte frumoase de apreciere, pe care intentioneaza sa le tipareasca in publicatiile noastre de specialitate.

Am intreprins o tentativa de atentionare asupra eforturilor Dvs. fantastice si la Ministerul de Externe, dupa ce am scris un serial de articole foarte critice al adresa acelui Departament. Mi-au promis si cei de la Cultural sprijin, iar ca efect al acestor presiuni ale mele, este si propunerea lor ca eu sa vin la New York prin detasare, deci neparasindu-mi catedra de Istorie de la Universitatea din Cluj.

Curand voi merge la Chisinau pentru o conferinta la Facultate si pentru o comunicare in Parlament despre "Pactul Ribbentrop-Molotov. Sper ca in curand sa va pot da vesti mai placute si mai concrete. Pana atunci raman al Dvs. admirator si sustinator in ce intreprindeti.

Sanatate, Vasile Puscas.

*

Octavian Capatina,

Deputat PUNR, Cluj. 22 Aprilie 1991

Stimate domnule Traian Golea,

Am in mana "Darea de eama 1968-1989" a editurii Studii Istorice Romanesti. care mi-a produs o mare bucurie. Sunteti, probabil, intre cei foarte putini din diaspora care nu numai ca nu ati uitat ca sunteti roman si care veti ramane asa pana la sfarsit, dar care aveti puterea morala si sentimentul datoriei in asa masura dezvoltat incat sa compensati slabiciunea, lasitatea si indiferenta fostilor nostri guvernanti. Chiar daca inertia nu ar fi fost atat de mare si dupa revolutie, tot avem nevoie de oameni ca Dvs. si inca mult timp de aici incolo.

As fi foarte bnucuros daca mi-ati putea trimite cartea Dvs. "Trabnsylvania and Hungarian Revisionism", si "Revisionist Hungary" de S. Fenyes. Al Dvs., Octavian Capatina."

*

Octavian Capatina,

Deoputat PUNR, Cluj 22 Mai 1991

Am fost placut surprins de primrea scrisorii Dvs. la 20 Mai si ma grabesc sa va raspund.

Adresa Dvs am luat-o de la dl Vasile Puscas. Copii dupa "Darea de seama" a editurii vs. le-am raspandit la majoritatea membrilor guvernului nostru si la alte persoane influente: Presedintele Academiei Romane, Guvernatorul Bancii Nationale, etc. In zilele ce vin il voi agrai si pe dl Augustin Buzuira. Sprijin material probabil ca numai de la Primul Ministru, sau de la dl Adrian Nastase, Ministru de Externe se va putea obtine.

Cand voi primi cartile, pentru care va multumesc foarte mult, am sa revin cu o noua scrisoare. As v rea sa stiu daca aveti cartea lui Milton Lehrer, "Ardealul, Pamant romanesc". Daca nu, pot sa v'o trimit. Va

trimit cateva reviste si un set de copii din diferite publicatii desore "EMKE".

Cu bine, Octavian Capatina

PS. Acum vin de la dl Buzura. Va va trimite o invitatie la Forumul Romanilor de Pretutindeni, care va avea loc in toamna.

*

Aici o nota a mea referitoare la invitatia la "Forumul Romanilor de Pretutindeni". Invitatie a venit pe adresa Centrului Cultural New Yorkcu 4 zile inainte de a incepe programul, unde Director de acum era dl Vasle Puscas.

Invitatie era trimisa de asa maniera ca sa nu ma mai pot folosi de ea, dar ca sa arate totusi dlui Puscas ca Buzura ma ajuta. Pentru asta a foast trimisa pe adresa Centrului Cultural. Ca sa ajung totusi la program in termen, dl Puscas mi-a telefonat ca are invitatie si vroia sa stie daca merg. L-am rugat sa rezerve locul pe avion pentru a doua zi, cand voi fi la New York. Dl Puscas m'a asteptat la aeroport si am reusit sa plec in termen si sa patrticip la intreg programul. Tot timpul programului, dl Buzura s'a eschivat ca sa avem cateva minute de vorba intre noi. Totusi am reusit sa am un contact ma strans cu secretarul executiv al Fundatiei, dl Mihai Bugariu, care mi-a scris:

Mult stimate domnule Golea 30 Nov. 1991

Ne-am bucurat extrem de mult la primirea scrisorii Dvs si a bogatului material anexat. Completand discutiile avute le Sinaia, acestea demonstreaza eforturile deosebite pe care le depunet pentru cunoasterea problemelor natiunii romane, pentru crearea unei imagini corecte despre istoria framantata a poporului nostru ca baza a reintegrarii Romaniei in circuitul actual al valorilor culturale europene si americane.

Raspunzabnd doleantelor Dvs., va putem comunica faptul ca am comandat si chiar asteptam cartile didactice in limba romana despre care am discutat. Este posibil sa vi le trimitem foarte curand.

In ceea ce priveste programul nostru de actiuni, am in scris ca punct distinct intentia de a organiza tabere pentru tineret. Va vom informa la timp despre conditiile concrete de organizare si despre posibilitatile de participare. De asemenea vom incerca sa mijlocim posibilitatea unor contacte directe intre familiile care vor sa faca schimb de copii pentru diverse perioade.

Va comunicam de asemenea ca se pregateste trimiterea, foarte probabil cu vaporul, a unor seturi de carti pentru Biblioteca Romana de la New York, prilej pe care il vom folosi pentru a va trimite si Dvs. un pachet de carti si alte obiecte.

Dorim sa fim alaturi de Dvs. si sa conlucram cat mai strans, pentru binele natiunii.

Stimate domnule Golea, va rugam sa ne scrieti cu toata sinceritatea despre ce aveti nevoie pentru institutie, cat si pentru Dvs personal. Va asigur de consideratia mea deosebita,

Secretar executiv, Mihai Bugariu."

*

A fost prima si ultima scrisoare primita de la dl Bugariu. De atunci nu am mai auzit nimic de el. Nici n'am putut sa intreb pe cineva de la Fundatie pentru a nu-i inrautati situatia.

*

13.11.1984

Ion Ratiu, Londra

Draga domnule Golea,

"Am auzit de noua D-tale brosură, "Răspuns Rezoluției 147". Fii bun și trimite-mi-o. - Al D-tale, Ion Rătiu"

*

PARTIDUL NATIONAL TARANESC

Secretar General, Georges Serdici

Cu sedii în Geneva și Londra 6 Martie 1985

Stimate domnule Golea,

Vă mulțumesc pentru cuvintele Dvs de la 14 Ianuarie cr. precum și pentru exemplarul lucrării Dvs. "Transylvania....", cât și pentru copia scrisorii pe care ați primit-o de la dl Thomas A. Lynch, ofiterul responsabil de afacerile române de la Departamentul de Stat de la Washington., datată 19 Nov. 1984.

Văzusem recent în presa exilului nostru câteva reproduceri ale scrisorii Dlui Lynch. Textul integral îmi dovedește încă odată atitudinea stranie (?) pe care o au domnii de la Departamentul de Stat asupra comunismului și a problemelor românești.

Zilele trecute la Paris am înțeles că în curând urmează să aibă loc la Budapesta un congres al Partidului Comunist Maghiar, care se va ocupa de aceste probleme. Voi trimite materialul Dvs acestor prieteni pentru a vedea dacă și cum putem intervenii. De aceea vă rog să-mi trimiteți încă un exemplar al lucrării Dvs. " Transylvania....."

Vă mulțumesc și rămân, stimate domnule Golea, cu bune gânduri, al Dvs. Georges Serdici

*

La 24 Mai 1985 Comandantul imi scrie:

Ma bucur ca esti decis sa tiparesti articolele "Anti-Yalta". E o isprava faina, de care o sa se bucure toti. Stiu ca iti vei da silinta sa iasa cat mai bine.

Materialul este la Faust Bradescu. Ii scriu chiar acum sa ti-l trimita. Brosura va avea o introducere foarte scurta, ca sa se stie de ce este vorba. Ea va fi editata de "Liga Anti-Yalta, constituita la K_In. Este inregistrata oficial ca "Eingetragene Verein". Titlul brosurei este: "Declaratii politice", iar ca subtitlu: "La a 40-a aniversare a tragicelor acorduri de la Yalta", K_In, 1985.

Yalta s'o lasam s'o atace autorii ei Occidentali, iar noi sa ne rezumam la a reproduce atacurile lor. Americanii spun ca ei au fost inselati de Rusi. Perfect. Rezultatul nu poate fi decat acela: sa denunte aceste acorduri pentru ca Rusii nu le-au respectat.....

Acum mai am o problema, pentru care e nevoie de colaborarea D-tale. Dupa cum stii, noi facem parte dintr'o organizatie mondiala care se cheama "Liga Anticomunista Mondiala", cu initialele WACL (World Anti-Communist League). Aceasta Liga tine in fiecare an o conferinta in diferite parti ale lumii: Taipei, Coreea, Japonia, Asuncion, Luxembourg, Geneva, etc,

Anul acesta Conferinta a 18-a se va tine la Dallas, Texas. Noi apartinem de WACL cu numele de "Frontul Roman al Libertatii". Presedintele ei este Vasile Mailat din Munchen. Suntem de aproape 10 ani membri si am participat la mai toate conferintele. Dar fiind distanta si costul biletelor, din Europa nu va putea veni nimeni. Ramane ca voi din America sa participati in acest an.

Conferinta va avea loc intre 9 si 13 Septembrie in Dallas, Registry Hotel. Fiecare organizatie din WACL are voie sa participe cu trei delegati. M'am gandit la urmatoarea echipa: Dr. Alexander Ronnet, care a mai fost si cunoaste procedura. Prof. Ion Halmaghi, care poseda perfect limba engleza si poate vorbi liber. Apoi Traian Golea, atat pentru ca esti aproape de Dallas, cat si pentru faptul ca esti cunoscut in cercurile americane.

Ca teme de tratat acolo:

1. Genocidul cultural in Romania, daramarea sfintelor lacasuri.
2. Denuntarea acordurilor de la Yalta. Trebuie facute niste "Resolution" de o pagina, una si jumătate.

*

25 Sept.1985

Constantin Colimitra

Bridgeport, CT 0665

Draga camarade Golea, Traiasca Legiunea si Capitanul !

Salut recomfortabil, sustinator de sperante si unificator de suflete, de inimi, determinandu-le sa palpitate de bucurie si sa bata in cadenta Sfintei Tinereti Legionare. Nici un ideal, nici un crez in lume, de cand ea eista, n'a unit vreo generatie asa cum a facut idealul si crezul legionar in Romania Mare.

Se vede ca uriasa umbra a Capitanului sta pavaza protectoare in jurul Legionarului spre a-i pastra credinta curata, asa cum a fost ea in timpul cand El a trait. Neclintiti in aceasta credinta, rugam Divinitatea sa ne mentina si forta cu ajutorul careia sa transmitem, sa insuflam urmasilor nostri aceeasi dragoste de Tara si Neam pentru care s'a sacrificat elita neamului romanesc, in frunte cu cel care a fost si va fi in vecii vecilor, Capitanul !

Pigmeii romani, indiferent de culoarea lor politica, tremura si azi la auzul legendarului cuvand

"Legionar". Ei stiu ca numai Legionarul le poate zadarnici socotelile si combinatiile lor meschine de clica, grup, sau de partid.

Faca Domnul ca sa fie asa intr'o Romania Mare, rotunda si stralucitoare ca "Soarele sfant de pe cer".

Traiasca Legiunea si Capitanul ! - Constantin Colimitra".

*

La 17 Oct. 1986 Comandantul imi scrie:

Am primit pachetul cu cartile in limba engleza, ale lui Mehedinti si Paclisanu, scoase in conditii impecabile.

Ai facut pentru Transilvania mai mult decat intreg exilul, dar pentru ca esti legionar, putini renmarca aceasta munca titanica.

Chestiunea este sa ne facem datoria pana la cap pentru Neam si pentru Tara.

*

20 Oct. 1988

George Cioranescu,

Comentator Europa Libera, Munchen

Draga domnule Golea,

Am mai multe motive sa-t strang din departare mana ca semn de pretuire pentru deosebita D-tale activitate. Mai intai, cine a spus ca Romanii sunt lipsiti de perseverenta, nu te-a cunoscut pe D-ta. In al doilea rand, te felicit pentru ca faci propaganda intr'o limba de larga circulatie, engleza, pentru a putea fi consultata de cat mai multi straini, dar nu numai ca azvarli cu perseverenta bani din propriul buzunar pentru cauza comopatriotilor rareori recunoscatori, dar in al treilea rand, ai stiut sa alegi subiectul cel mai potrivit, rezistenta Romanilor la teroarea comunista, - "Romania, Beyond the Limits of Endurance", - (Romania, Dincolo de limitele rabdarii), si aceasta intr'un moment in care se raspandeste falsa opinie ca mamaliga romaneasca nu ar exploda.

Sincere felicitari ! si, Da-i inainte !

Al D-tale, George Cioranescu."

*

La 14 Sept. 1990 Comandantul imi scrie:

Felicitari si imbratisari pentru splendida manifestatie pro-Moldova din Sudul Floridei. E bine ca v'ati dus si nu scapati nici o ocazie cand se pune problema revendicarilor romanesti. Mateialul trimis il vom publica in proximal numar, care va fi abia in Sept.-Oct., caci cel de pe Iulie-August il vom consacra unei declaratii politice a Miscarii Legionare de importanta capitala pentru monmentul actual.

Am cea mai mare admiratie pentru fratii basarabeni. Ii consideram pierduti, si deodata au iesit la lumina cu o putere elementara. Astia ne-audat o lectie de romanism tuturor romanilor, chiar si celor din Exil. Este rezerva noastra spirituala si biologica. Pentru asa oameni merita sa traим si sa luptam. Am cunoscut cativa basarabeni pe la Madrid si am ramas uimit de frumoasa limba romaneasca ce-o vorbesc si de sentimentele lor nationale.

*

4 Nov. 1990 Comandantul:

Ma bucur ca esti in contact cu Aristide Nicolae si ca este dispus sa aduca servicii Legiunii in calatoria sa in tara. El sa fie atent ca se face perchezitie la frontiera.

Documentul ce l-ai pregatit referitor la Miscare, contine unele idei si dovezi pe care eu nu le stiam. E bine venit documentul cu National-Taranistii. Chestia cu Penescu e mai complicata. Se pare ca si el la inceput a facut o raita de arestari printre legionari, si numai mai tarziu a admis unele eliberari.

*

20 Ianuarie 1991 Comandantul:

"Chestiunea unui deopozit de carti in Banatul sarbesc trebuie tratata cu multa atentie. Am vorbit la 13 Ianuarie si cu Verca de aceasta chestiune. El spune, si eu sunt de acord, ca pentru moment sa faci operatia de depozitare exclusiv D-ta, prin mijloacele si oamenii care-i ai. Nu este bine sa amestecam din primul moment oameni de-ai nostri din Banatul romanesc.

Deci D-ta, pe proprie raspundere, faci acest deopozit undeva in Banatul sarbesc. Odata expeditia realizata, ne avizezi. Persoana care pleaca acolo, sa cerceteze, ce legaturi s'ar mai putea face.

P.S. Ma bucur ca ai tras din nou "Pentru Legionari" si "Carticica Sefului de Cuib".

*

4 Februarie 1991 Comandantul:

"Confirma primirea scrisorii din 9 Ianuarie cu darea de seama privitor la vizita Primului Ministru al Moldovei, Mircea Druc, in sudul Floridei, si "Proclamatia celei de a Doua Mari Adunari Nationale de la Chisinau"

Ma bucur din inima ca ti-ai inscris numele in campania ce o duce Primul Ministru al Moldovei pentru recastigarea independentei nationale a provinciei din Rasarit. Prezenta D-tale la primirea delegatiei Moldovei si cuvantarea ce ai tinut-o umplu de mandrie sufletele noastre si ne da un nou impuls de lupta.

Asa cum ai fost un vajnic aparator al drepturilor romanesti asupra Ardealului, Dumnezeu ti-a harazit si frumoasa misiune sa aperi cu aceeasi indarjire si hotarele de Rasarit ale tarii.

*

Vizita Primului Ministru al Moldovei, Mircea Druc, la Miami:

Urare de bun venit:

Excelenta, onorata asistenta,

In numele romanilor din Sudul Floridei imi permit sa rostesc cu multa caldura bun venit in mijlocul nostru a doua stralucite personalitati din conducerea Republicii Moldova, domnul Prim Ministru Mircea Druc si dl Ministru de Stat Gheorghe G. Gaidric.

Misiunea lor de conducatori politici in aceste zile de mare cumpana pentru soarta fratilor nostri moldoveni, este peste masura de grea, pentru ca in aceste vremuri se hotaraste soarta colosului sovietic: va reusi sa supravietuiasca si sa mentina in continuare in sclavie popoarele pe care le-a subjugat, sau aceste popoare subjugate, ca Moldovenii, Lituaniienii, Letonii, Estonienii, si Georgienii, etc. vor reusi sa indeparteze pentru totdeauna catusele constrangeri, sa-si desfaca aripile ca sa-si poata lua sborul in concertul popoarelor libere si independente, stapane pe destinul lor.

Secole de-a randul patria noastra a fost invadata si desmembrata de trei mari imperii care-si disputau hegemonia pe trupul natiunii romane: Semiluna la Miazazi, Coroana Habsburgica la Apus si Ursul la Rasarit, care a reusit sa inghita pentru o bucata de vreme jumtatea de Rasarit a Moldovei. Primele doua imperii s'au prabusit definitiv acum 73 de ani; Ursul insa nu a fost ranit mortal si, imbracand forme cameleonice, cand cu Ortodoxismul, cand cu Comunismul sau cu Panslavismul, si utilizand cu multa siretenie ba forta, ba falsa propaganda, a reusit sa-si prelungeasca existenta hegemonica. Dar istoria isi urmeaza cursul si Dreptatea iese la iveala chiar si atunci cand cu toata hotarirea se incearca sa o ingroape pentru totdeauna. Asa s'a ajuns ca acest colos sovietic in ultima vreme sa fie incoltit din toate partile de vointa popoarelor hotarite sa-si recucereasca libertatea si independenta. Ursul isi traeste ultimele zile de agonie.

Popoarele subjugate duc o lupta de desrobire demna de epopee care starnesc admiratia lumii intregi. Ne exprimam cu toata taria mandria de Romani cand aflam zi de zi de lupta darza si crancenă de recucerire a libertatii ce o duc fratii nostri moldoveni alaturi de Popoarele Baltice si celelalte natiuni inrobite. Este meritul conducatorilor lor, alaturi de care si in fruntea carora se gaseste Primul Ministru Mircea Druc, pe care avem cinstea sa-l avem in mijlocul nostru si sa-i strigam din tot sufletul nostru:

La multi ani !, cu Sanatate si Noroc, si sa va ajute Dumnezeu la care s'a inchinat Stefan cel Mare ca sa-i refaceti Moldova lui draga.

Cu Dumnezeu Inainte ! -

Traiasca Moldova Libera, intregita si unita cu toata suflarea romaneasca !

Traiasca Romania Mare, libera, crestina si independenta !

Traiasca Romania eterna - Traian Golea."

*

23 Februarie 1991

Confirm primirea scrisorii din 5 Februarie cu "Proclamatia de la Chisinau tradusa in limba engleza. Ma bucur ca ai facut si aceasta isprava.

Eu, de alta parte, in Buletinul pe lunile Ian.-Febr., care acum este in lucru, am reprodus la stiri din tara "Proclamatia de la Chisinau" in intregime, iar la capitolul Exil, am introdus darea de seama ce mi-ai trimis-o referitor la primirea Primului Ministru al Moldovei la Miami.

Sunt surprins si bucuros surprins de rapiditatea cu care ai dat gata trei carti. Iti multumesc ca m'ai ajutat si pe mine prin retiparirea cartii "Sfarsitul unei domnii sangeroase". Din asta trimite-ne si noua la Madrid vreo 20-30 exemplare.

Ceea ce cere Alecu (Ronnett) este greu de gasit. Atat la Paris, cat si in Germania, Mircea Dimitriu si cu altii au cotrobait enorma literatura a Procesului de la Nuremberg, dar nu au gasit nimic. Un lucru e cert, darevident, negativ, cand se vorbeste de miscarile pro-fasciste, sau naziste, care au colaborat cu Axa, Miscarea noastra nu apare nicaeri. De celelalte se spune. E o dovada negativa. Apoi mai este si acel articol al unui evreu din Israel, in care ne ataca, recunoscand totusi ca la Nuremberg am scapat, nu suntem trecuti intre organizatiile pasibile de pedeapsa.

A fost pe aici Victor Corbut. El avea de multa vreme ideea sa se faca niste ilustrate cu Monumentul de la Majadahonda si sa se vanda. Traian Popescu i-a dat o fotografie a Monumentului destul de frumoasa pentru a fi reprodusa. Imi spune Victor ca el ti-a scris D-tale si ca D-ta te-ai angajat sa faci aceste ilustrate.

Acum problema este ca, daca se pun in vanzare aceste ilustrate, sumele incasate trebuiesc administrate. Eu te rog pe D-ta sa-ti iei aceasta raspundere. Daca se aduna ceva bani, atunci noi avem nevoie pentru Monument de cca 2.000 dolari. Niste golani de comunisti din Majadahonda din nou au spart gardul chiar la poarta si trebuie reparat, dar in asa fel ca sa nu mai poata fi rupt.

Evident ca ilustratele pot servi foarte bine si ca material de propaganda in tara."

*

18 Mai 1991.

M'am intors la Madrid abia de cateva zile, dupa un lung pelerinaj prin Franta si Germania. Am aflat la intoarcere o gramada de corespondenta. Asa se explica intarzierea.

Am luat nota de trimiterea de material Pro-Basarabia la oamenii politici si la diferite institutii si gazete. E o opera uriasa pe care nimeni n'o mai face. Domnii din partide sunt ocupati cu alte treburi, iar foile din Exil ignora si ele straduintele D-tale. Ultimul numar din Buletin a aparut tarziu si mutilat. Intr'adevar, lipseste darea de seama despre vizita Primului Ministru Druc in Sudul Floridei, si o pagina a ramas alba. Eu am trimis nota la cules si nu stiu din ce motive a ramas pe dinafara.

Am citit cu bucurie scrisorile ce le-ai primit de la Ileana Ross-Lethinen, membra a Congresului si de la Departamentul de Stat. Sunt incurajatoare, dar cel mai important fapt este enorma difuzare a "Prclamatiei Celei de A Doua Mare Adunare Nationala", de valoare istorica. Intr'adevar, ai savarsit o fapta extraordinara, caci la ora actuala o multime de oameni politici si institutii au luat act de sbaterea fratilor din Basarabia pentru independenta. Paralel ai mai savarsit si o alta isprava: ai difuzat la locurile sensibile material istoric referitor la Transilvania, adica pe acolo, pe unde propaganda ungureasca este in toi.

Ai facut jertfe materiale grele pentru expedierea acestor carti si brosure, pe langa cheltuielile cu tiparirea lor. Dumnezeu sa-ti rasplateasca. Daca mai adaugam apoi si tiparirea cartilor legionare, plus grija ce o porti pentru difuzarea lor in Romania prin camaradul Bojin, ma intreb, de unde atata energie ca sa savarsesti concomitent aceasta raspandire de literatura nationala pe atatea meridiane.

*

4 Iulie 1991

Am primit cele sase colete cu carti cu "Sfarsitul unei domnii sangeroase". Le-am scos de la posta. Multe multumiri. Mi-ar mai trebui un pachet cu "Pentru Legionari", din care avem putine."

*

27 Sept. 1991

Am primit plicul cu lungul referat al calatoriei D-tale in Romania.

Am fost extem de multumit de aceasta calatorie a ta fulger. E adevarat ca nu am stiut nimic de planul acestei calatorii, doar mai tarziu, cand erai deja plecat, mi-au ajuns la ureche anumite svonuri. Aprob din toata inima aceasta calatorie si mai ales rezultatele ei spectaculare.

Nu le-am citit ci am sorbit paginile ce mi le-ai trimis. A fost o performanta. Au mai plecat si alti camarazi in tara, dar roadele nu se pot compara. O sa-ti scriu mai tarziu reflectii si interpretari.

Sigur ca au fost si mici handicapuri, care te-au turburat intr'o anumita masura.

In ce priveste Miscarea, noi nu ne amestecam in treburile interne din Romania pentru simplul si binecuvantatul motiv ca noi nu cunoastem situatia locala si riscam sa facem greseli. Dar aceasta regula de actiune este valabila si pentru cei de acolo; ei sa nu se amestece in treburile exilului ca nu le cunosc, ori le cunosc superficial. Sunt 40 de ani de exil si 40 de ani de dizidenta. Asta e regula de comportament. Au acolo destulde lucru. D-ta ai vazut ca eu am fost foarte moderat in opinii referitor la orientarea politica in tara. Dimpotriva, m'am manifestat pentru armonie, pentru infratirea cu tineretul si infratirea in viata politica pe cai legale. O noua revolutie, cum preconizeaza unii, ar duce poate la sfaramarea statului roman.

*

24 Ianuarie 1992

Mi-ai facut o mare bucurie trimitandu-mi copiile scrisorilor ce le-ai primit de la diferite personalitati, urmare protestelor impotriva revizionismului maghiar. E ceva exceptional si te imbratisez de la distanta.

Te-au criticat unii, dar bine ai facut ca ai raspuns invitatiei din tara, si acum te indemn din tot sufletul sa te duci din nou la acea manifestare numita "Forumul National". Fara indoiala ca oamenii regimului stiu cine esti si cu atat mai importanta este intalnirea din Mai, 1992.

Eu nu am fugit de contacte si chiar am insarcinat pe anumiti camarazi din exil cari au plecat in tara, ca sa vorbeasca cu anumite personalitati ale regimului in chestiunea noastra. Intre altele, pe Corbut cand a fost in tara, imediat dupa revolutie. Dar omul lui de incredere cu care putea sa stea de vorba, Avram Bunaciu, originar ca si el din Bihor, murise, incat operatia a esuat.

Am mai batut si alte cai, dar tot fara rezultat. Unii au sabotat, iar altii n'au avut calea deschisa.

Acum opozitia noastra fata de regim nu a fost aceea a unei opozitii totale. Am cautat sa descoperim daca se poate colabora in chestiunea nationala cu ei. Zic nationala, nu cu regimul ca atare. Sunt atatea de facut in tara. Tara nu poate fi pusa pe roate fara o elita conducatoare. Si noi aici am fi putut ajuta. Citind declaratiile mele, ai vazut ca sunt moderate. Evident ca dizidentii nostri de la Cuvantul Romanesc urla tot timpul: Jos Iliescu !, dar ce pui in locul lui ?

Ai vazut ca liberalii s'au dat cu tovarasii, iar in ce priveste taranistii, sunt tot atat de parsivi, urmand linia rabinului Moses Rosen.

Actualul regim nu poate fi rasturnat decat printr'o noua revolutie, dar consecintele unei noi revolutii in Romania ar fi foarte grave pentru insasi existenta Statului roman. Vor sari toti vecinii.

Dandu-mi seama de primejdie, am adoptat o linie moderata. Noi avem anumite revendicari, dar aceste revendicari vrem sa le obtinem pe cale legala. Sa ne castigam dreptul de cetate. Sa putem participa la alegeri. In schimb, suntem gata sa colaboram cu toate fortele constructive ale tarii. Vrem sa eliminam influenta periculoasa a Rabinului Moses Rosen, dar si a vechilor partide, care nu sunt bine vazute de populatie. In ce priveste Regele, cerem sa se faca un referendum.

Deci penetratia D-tale in tara si eventualele contacte ce le vei lua, sunt bine venite, caci vor ajuta probabil la lamurirea pozitiei noastre, care e o pozitie strict politica.

Aceste lucruri le-am comunicat la toti cei care au venit din tara.

In ultimul Buletin am scris pe larg despre intalnirea la care ai participat, ca sa se vada si mai bine orientarea noastra. Nu mi-e teama de criticile ce le vom primi, caci stiu ca sunt fatarnice si criticaarii nostri insisi nu au alt ideal decat puterea.

Coposu si tovarasii sunt tot atat de perfizi. Nu putem colabora cu ei, caci sunt de acord cu legea pentru Securitatea Statului din 18 Iunie 1991, pe care au votat-o si ei.

Dar mai importante decat aceste consideratii sunt relatiile cu Republica Moldoveneasca. Aici e un teren rodnic, unde Miscarea poate sa patrunda. Astia sunt mai apropiati de noi. Au suferit atata si s'au pastrat romani, in timp ce Romanii din Romania sunt mai blegi, mai fara vlaga.

Daca poti sa faci o deschidere legionara in Basarabia, (discret si secret), ca sa nu le facem rau, este cel mai interesant moment al acestei actiuni spre tara. Viitorul Miscarii este in tineret si in....Basarabia. Deci D-ta intinde mai mult coarda spre Chisinau. Nu scapa nici o ocazie ca sa iei contacte si sda trimiti material.

Vezi cum o fapta buna isi are rasplata ei? D-ta ai publicat atata material despre Basarabia, si acum acest material, prin voia Domnului, a ajuns o sursa principala de aparare a drepturilor noastre asupra acestei provincii.

Paralel, si in masura in care poti, cu oarecare prudenta, propagi si ideile noastre, mai ales literatura noastra clasica.

Te mai rog ceva: Dr. Alecu Ronnett, bucovinean, este si el enormde interesat ca sa apere drepturile romanesti in Basarabia si Bucovina de Nord. El are relatii cu senatori si deputati si ar vrea sa redacteze niste memorii referitor la aceeasi cauza. El mi-a cerut si mie material, iar eu i-am raspuns: il ai acolo pe Golea, care e o comoara documentara. Bine inteles, el nu face memorii lungi, pe care nu le citesc functionarii americani, ci scurte mentiuni, accesibile la Departamentul de Stat, la Casa Alba, si la diversi demnitari. D-ta ai facut o multime de memorii in cauza basarabeana. Trimite-i ce crezi ca ii poate folosi.

In Franta avem pe un ilustru moldovean, Eugen Holban, care locuete la Paris. A scris trei carti despre Basarabia si in Iunie 1991 a fost invitat la Chisinau de guvernul de acolo. Cred ca ai auzit de el. (Eugen Holban mi-a fost coleg de an la Agronomie si camarad. Eram in acelaasi cuib). El lucreaza cu noi in chestiunea basarabeana si noi il ajutam la tiparirea cartilor.

La sfarsitul lui Martie se va tine, ca in toti anii, serbarea Pro-Basarabia la K_In, organizata de ai nostri (Bietul Suga Alexandru a fost initiatorul ei).

Inainte de a pleca in Romania iti voi mai scrie, exprimandu-mi ultimele ganduri inainte de manifestatia de la Bucuresti. Poate intervin noi probleme.

Ma bucur de initiativele luate in tara pentru ridicarea de monumente la locurile unde au murit atatia din camarazii nostri, Aiud, Gherla, Canal, etc. Ai strans o suma frumoasa si va ajuta mult, dat fiind valoarea dolarului in tara (5.000 dolari trimisi lui Gheorghe Brahonschi pentru Aiud, Gherla si Canal).

*

In sprijinul Basarabiei

in anul 1968, la aniversarea a 50 de ani de la Intregirea Romaniei, am infiintat a doua editura, Romanian Historical Studies, pentru a publica in ea lucrari de documentare istorica asupra provinciilor care au intregit in 1918 Romania. In buna parte cartile au fost donate bibliotecilor publice si universitare de peste tot. O descriere mai amanuntita al acestei actiuniam facut-o in " S.O.,S. Transilvania", aparuta in 1993.

Redau mai jos lista cartilor care privesc Basarabia si Bucovina:

1. La Bessarabie et les relations russo-roumaines, de Alexandru Boldur. aparuta initial in 1927 in Librairie Universitaire J. Gamber, Paris.

2. Die bessarabische Frage, de C. Uhlig, aparuta initial in Breslau, Germania, 1928.

3. Bessarabien, de Dr. Ion Frunza, aparuta initial in colectia "Dacia", Bucuresti, 1941.

4. Die Vereinigung der Bukowina mit Rum?nien, de Dr. Ion Nistor aparuta in editura "Bucovina", Bucuresti, 1941.

5. Bessarabien and Bucovina, Memorandum, al subsemnatului, publicat in 1981 la aniversarea a 40 de ani de la declararea razboiului sfant impotriva Uniunii Sovietice, ca anexa avand "Ultimatumul" rusesc din 26 Iunie 1940.

In August 1981 aceasta brosură a fost trimisa tuturor membrilor Congresului american care fac parte din comitetele de politica externa, 40 exemplare inaltilor functionari de la Casa Alba si cam tot atatea celor de la State Department, apoi ambasadelor mai importante din Washington si reprezentantelor permanente la ONU din New York.

In Europa am trimis-o urmatoarelor institutii:

1. Centre de Recherches et Documentation sur l'URSS et les pays slaves, 131 Blvd Saint Michel, 75005 Paris.

2. Ecole Nationale de Langues Vivantes, 2, rue de Lille, Paris.

3. BibliothOque des Nations Unies, Palais des Nations, 1200 GenOve.

4. Schweizerisches Institut fgr Auslandsforschung, Mgnster-Gasse 9, 8000 Zgrich.

5. Osteuropa Bibliothek, Jubiläum Str. 41, 3000 Bern

6. Forschungsinstitut der Österreichische Gesellschaft für Außenpolitik und Internationale Beziehungen, Augustiner Str. 12, 1010 Wien.

7. Österreichisches Ost- und Süd-Osteuropa Institut, Wallner Str. 8, 1010 Wien.

8. Institut für Völkerrecht und Internationale Beziehungen, Dr. Lgger Ring 1, 1010 Wien.

9. Historisches Institut der Universität Wien, Lgger Ring 1, 1010 Wien.

10. Institut für Österreichische Geschichte und Südostforschung der Universität, Liebig Gasse 5, 1010 Wien 1

11. Österreichische Liga für Menschenrechte, Museum Str. 5, 1010 Wien.

12. Institut for European Studies, Neuer Markt 1, 1010 Wien

13. Institut für Völkerrecht and Ausländisches Öffentliches Recht der Universität Graz, Mozart Gasse 3, Graz, Austria

14. Süd-Ost Institut , Gull Str. 7, 8 München 15.

15. Osteuropa Institut, Scheiner Str. 17, 8 München 27

16. Institut für Zeitgeschichte, Mohl Str. 26, 8 München 27.

17. Der Donauschwabe, Bahnhof Str. 65, 7080 Aalen, Wgrtemberg.

18. Osteuropa Institut an der Freien Universit?t Berlin, Garry Str. 55, Berlin 33.

19. Institut fgr Politische Wissenschaft, Tempelgraben 64, 51 Aachen, Germany.

*

Raspunsul Senatorului Percy, 20 Oct. 1981

Presedinte Comitetul Relatii Externe

Senatul USA, Washington

Iubite domnule Golea

Iti multumesc pentru ca mi-ai trimis o copie a recentului D-tale studiu despre anexarea de catre Soviete a provinciilor romanesti Basarabia si Bucovina. Sunt bucuros sa am in plus aceste vederi interne in tragica soarta si istorie al acestor doua vechi si distinse provincii romanesti. ss. Charles Percy, Chairman."

*

Raspunsul Congresmanului Clement Zablocki,

Pres. Comitet Politica Externe,

Camera Reprezentantilor, Washington 4 Sept. 1981

Iubite domnule Golea,

Prin aceasta vreau sa-ti confirm si sa-ti multumesc pentru scrisoarea recenta si studiul inclus al Asociatiei Romane, care descrie anexarea de catre Soviete a Basarabiei si Bucovinei.

Apreciez primirea acestui studiu. El ne arata, odata mai mult, tragica perioada postbelica a Europei de Rasarit si brutala tactica a Uniunii Sovietice in numele Securitatii Sovietelor.

Fii asigurat ca intamplarile descriese in acest studiu vor fi prezente in memorie cand teme privind relatiile USA-Uniunea Sovietica si USA-Romania vor veni inaintea acestui Comitet pentru a fi discutate.

Cu cele mai bune dorinti, Clement Zablocki, Charman."

*

Articol apatrut in buletinul Miscarii

"Tara si Exilul", Madrid, An. XXVIII, Nr. 11-12, 1991

ca urmare a actiunii de traducere si difuzare a

"Proclamatiei de la Chisinau":

EDITURA TRAIAN GOLEA

Horia Sima

În valbura care s'a abatut asupra patriei noastre, cu atata lume în suferința sau desradacinată peste hotare, e o mângâiere să găsim în mijlocul nostru oameni vrednici să rămână credincioși idealului național. Mulți dintre exilați se îngroapă în necazurile existenței, dar rar sunt acei care văd mai departe, în viitorul îndepărtat al nației, și-și fixează ca linie de conduită să o servească până la ultima fibră a vieții.

Traian Golea pe unde a trecut, la Salzburg, la München și apoi în Florida, a lăsat urme adânci în ogror național. El s'a consacrat tiparniței, gazetăriei, editării de cărți în exil.

Paralele cu lucrările de ordin ideologic și-a concentrat eforturile și resursele materiale în reproducerea marilor opere istorice ale savanților noștri. El și-a dat seama cât este de necesar ca atât românii, cât și străinii, ruși de izvoarele din țară, să aibă la dispoziție textele necesare documentării istoriei elaborate de marii noștri înaintași. Sunt două provincii primejduite de vecini hrapăreți: Transilvania și Moldova. Și atunci Traian Golea și-a sistematizat munca de editor în această direcție: să ofere publicului român cât mai multe cărți care trateau realitățile trecute și prezente din aceste două ținuturi.

A fost o muncă grea și costisitoare, căci nu erau cărți care să se vândă și prea puțini se interesau de istoria îndepărtată a acestor provincii. Cu o viziune profetică a mers înainte, reproducând alte și alte cărți care susțin dreptățile românești asupra Transilvaniei și Basarabiei. Astăzi există o bogată bibliotecă referitoare la aceste provincii în rafturile editurii lui Traian Golea, de unde se poate adăpa setea de cunoaștere a românilor.

Dar Traian Golea a mers mai departe. Nu este destul să afie românii cine suntem și ce drepturi avem. Trebuie ca și cercurile occidentale să dispună de aceleși cărți în diferite limbi, ca să cunoască argumentele istoricilor noștri din vechea Românie, între care se găsesc unii de faimă mondială. Și așa a luat naștere o altă serie de cărți asupra aceluși provincii, Basarabia și Transilvania, în limbi străine. Un englez, un american, un francez sau un german dispune de cărți în propria lui limbă care îl dădălesc, fără a avea nevoie de intermediar, asupra originii noastre și ce revendicări avem.

Bucuria lui Traian Golea a fost mare când după prăbușirea regimului anterior s'au deschis grănitele țării și intelectualii mai ales din Moldova, i-au descoperit bogată bibliotecă cu cărți de care aveau atata nevoie.

Mai e un sector care nu i-a scapat vigilentei lui Traian Golea. E adevarat ca a reprodus multe carti de o valoare enorma pentru interesele neamului, dar acestea patrund greu in circuitul fluid al vietii internationale, unde momentul conteaza.

Si atunci Traian Golea cu aceeasi ravna s'a adresat factorilor determinanti ai vietii politice americane cu brosure si memorii, in care a expus situatia tarii noastre si a cerut sa se examineze si problemele Romaniei.

Din brosură ce a publicat-o in 1991 "In sprijinul Basarabiei", constatam ce difuziune largă a cunoscut interventiile lui in favoarea acestei provincii. Indemnam cititorii ca sa cerceteze brosură amintită mai sus, pentru a descoperi ce munca si sacrificii s'au depus pentru apararea drepturilor acestei provincii.

Dar nu numai Basarabia, ci si Transilvania s'a bucurat de aceeași atenție si difuziune când cercurile maghiare sovietice cautam sa rastalma-ceasca istoria.

Iată ce poate face un om singuratic când este însufletit de o mare credință. Tinerii de azi, dornici sa cunoasca trecutul neamului nostru, au la dispozitie acest tezaur de carti istorice editate de Traian Golea, si exemplul acestui om care si-a inchinat întreaga viață pentru a salva patrimoniul cultural al neamului nostru.

*

Frontul Popular din Moldova

Iurie Rosca, Presedinte

Chisinau 25 Oct. 1991

Stimate domnule Traian Golea,

Tin sa va multumesc si pe aceasta cale pentru sustinerea permanenta pe care ne-o acordati si va asigur ca noi, cei din teritoriile romanesti ocupate, ne dam bine seama de importanta eforturilor pe care le depuneti Dumneavoastra pentru repunerea in drepturi al acestei parti de tara instrainata pe nedrept acum o jumatate de veac.

Va multumesc de asemeni pentru cartile pe care le-am primit prin dl Claudiu Matasa, care ne-a vizitat in aceste zile, material documentar foarte util pentru cauza noastra.

Cu deosebita consideratie, in speranta extinderii colaborarii dinre noi, Iurie Rosca, Presedintele Comitetului Executiv al Sfatului Frontului Popular din Moldova.

ss Iurie Rosca

Adaos cu mana:

Cu cele mai frumoase amintiri. Cu profund respect pentru dl Traian Golea din partea lui Mircea Druc. -

ss Mircea Druc

*

Romanian-American Foundation, Inc

Upper Montclair, New Jersey, USA

Mult stimat si iubite domnule Golea.

In numele organizatiei noastre si al meu personal, doresc sa va multumesc din nou pentru ajutorul de deosebita importanta pe care l-am primit de la Dvs. Fara el nu am fi putut realiza documentarea necesara, care a permis introducerea in Senatul Statelor Unite ale Americii a Rezolutiei Nr. 148 cu privire la dreptul Republicii Moldova la independenta.

Material din lucrarea Dvs. "Bessarabien and Bucovina" a fost folosit pe larg ca informatie generala, formand de fapt introducerea istorica pentru situatia Moldovei din prezentarea senatorilor Larry Pressler si Jesse Helms .

Incluse in aceasta scrisoare sunt copie dupa textul Rezolutiei 148 inainte de a fi introdusa, asa cum a fost conceputa de Dl Sergiu Burca, membru al Sfatului Popular din Moldova, cat si o copie a discursului in Senat atat a dlui Jesse Helms cat si a dlui Larry Pressler. De asemenea va trimitem si primul numar al revistei "Newsletter" al organizatiei noastre.

Inca odata va multumim din suflet pentru ajutorul neprecupetit si increderea ce ne-ati acordat-o.

Cu deosebit respect, Serban Olaru, Vice-Presedinte."

*

20 Iulie 1993

Sergiu Burca,

Membru al Comitetului Executiv al

Frontului Popular, Moldova

Draga Domnule Golea,

La varsta mea de 32 de ani cred ca as putea sa va fiu nepot, deaceea va rog sa-mi iertati tonul familiar din formula de mai sus, din care mi-am permis sa omit distantul "stimate". Destul ca ne desparte un ocean. Desi romani fiind si simtind romaneste, nici aceasta distanta nu ne poate impiedeca sa comunicam, pentru ca suntem pe aceeasi lungime de unda.

Ce minune de stat ar fi Romania si ce fericiti am fi sa traim in ea daca ne-am afla toti romanii pe aceeasi lungime de unda si receptivi mai intai de toate la ideea nationala!

Din pacate padurea este inca plina de uscatari, iar copacii verzi abia mai pot sa-si traga seva pentru a cuprinde la umbra lor odihnitoare toate generatiile de martiri care s'au jertfit pentru ca aceasta padure sa nu se transforme intr'un morman de cenuse, pentru ca verdele sa supra-vietuiasca si sa birue.

Va multumim domnule Golea, pentru donatia trimisa in 23 Iunie prin money order. Chiar azi am primit confirmarea de la Bucuresti ca suma a ajuns la cont.

Cu restul colectiei puteti proceda la fel, prin money order. O alta modalitate sa trimteti colecta ar fi prin cineva care vine in tara sau in Basarabia.

Relativ la donatia despre care aveti confirmarea, a fost predata dlui Mircea Druc, va comunicam ca suntem la curent si ca o vom primi odata cu venirea dansului la Chisinau, sau cu plecarea cuiva de aici la Bucuresti.

Va multumim din toata inima pentru donatii.

Cu sentimente fratesti, al Dvs Sergiu Burca."

*

In 1995 in Octombrie vroiam sa ajung la Chisinau impreuna cu Radu Vlad, istoric si editor in Bucuresti, care tocmai scosese cartea mea "In sprijinul Basarabiei", din care vroiam sa duc mai multe exemplare la Chisinau. La frontiera:

"pe motiv ca introduce in tara literatura legionara si fascista,

MINISTRUL SECURITATII NATIONALE AL REPUBLICII MOLDOVA

A INTERZIS ACCESUL IN REPUBLICA A ROMANULUI AMERICAN

TRAIAN GOLEA

Evenimentul Zilei, 22 Oct. 1995, pag. 12

"S'au confiscat carti destinate oamenilor politici basarabeni, in valoare de 10.000 dolari.

Granita romano-moldoveneasca de la Sculeni-Iasi, a fost teatrul unui nou abuz al Ministerului Securitatii Nationale a Republicii Moldova.

Joi, 19 Oct. cetateanul american de origine romana Traian Golea a fost blocat la cursul de trecere a frontierei, in partea moldoveneasca, si retinut timp de sase ore de Ministerul Securitatii Nationale, care i-a interzis intrarea in Republica Moldova si i-a confiscat cartile destinate a fi oferite oamenilor politici din stanga Prutului.

Interventia Securitatii moldovenesti s'a produs in jurul orei 17.00 asupra masinei lui Traian Golea. Acesta, insotit de istoricul si editorul Dan Radu Vlad, cetatean roman, a fost coborit din masina, i s'au retinut actele si i s'au desfacut pachetele de carti, fiind cercetate carte cu carte.

In urma protestelor cetateanului american, a fost contactat Ministrul Securitatii Nationale de la Chisinau, Vasile Calmoi, care i-a interzis initial intrarea literaturii "legionare si fasciste" pe care o ducea cu el romanul american. Ulterior, Ministrul a comunicat ca nici cele doua persoane care transportau cartile nu au dreptul de intrare in Republica Moldova.

La cererea lui Traian Golea, care are 81 ani, de a contacta telefonic ambasada Statelor Unite de la Chisinau, oficialitatile moldovenesti au replicat ca acest lucru este imposibil, deoarece nu se poate realiza o asemenea convorbire direct, si de altfel, nici nu cunosc numarul de telefon de la Ambasada.

Cand a realizat ca nu poate intra in Republica Moldova, Traian Golea a cerut sa i se inapoieze cartile, pentru a se reintoarce la Iasi. La ora 23, vamesii basarabeni i-au comunicat ca tot ceea ce avusese adupra sa, a fost confiscat, fara a-i pune la dispozitie macar un proces verbal.

Reintors la Iasi, dupa peripetiile de o noapte, Traian Golea, un personaj bine cunoscut congressmanilor si senatorilor americani, ca si Departamentului de Stat, a anuntat ca va solicita interpelarea Secretarului de Stat Warren Christopher, spre a obtine o explicatie pentru "persecutiile la care a fos supus", pentru incalcarea flagranta a Drepturilor Omului in Republica Moldova.

Reamintim ca la 26 Martie, la acela punct de frontiera, un tratament similar a fost aplicat unui grup de 40 de studenti romani, membrii ai Asociatiei Culturale "Cruciada Invierii Nationale".

*

20 Febr. 1992

Draga cam. Golea,

M'as bucura si eu sa poti pleca din nou in tara. Nu numai pentru "Forum", dai si pentru chestiunea monumentelor. Brahonschi s'a angajat intr'o intreprindere extrem de grea, si ma bucur ca poti sa il ajuti. Noi, ceilalti, nu putem face treaba mare pentru ca de abia ne mentinem micile noastre activitati.

Ma bucur enorm ca ai reprodus "Fratia de Cruce" a lui Gheorghe Istrate si acum si "Cranii de Lemn" a lui Mota. Din literatura clasica sunt doua opere de mare valoare.

Imi scrie Mircea Dimitriu ca ar trebui sa se trimita in tara material "selectiv", adica dupa mediile unde le trimitem. Are dreptate, dar el uita ca noi nu avem un serviciu distributiv. Afara de D-ta, care esti harnic si priceput in materie, nu se mai ocupa nimeni altcineva. Sa ne intelegem, Mircea spune ca sunt anumite

carti care trebuie trimise cu prioritate . E foarte adevarat, dar noi suntem avizati la ce putem trimite ocazional.

Eu cred ca esential este sa ajunga cat mai multe tiparituri de ale noastre, indiferent pe ce cai si daca sunt sau nu din cele potrivite.

E buna actiunea D-tale de raspuns la Rezolutia Senatului american. E o dementa din partea acestui for. Cum isi permite sa condamne un intreg popor? Cine a mai vazut asa ceva ? (Brosura mea, "Cum se regizeaza condamnarea unui popor"

Vad ca si Regele Mihai s'a asociat campaniei de defaimare a poporului roman. (Declaratia sa din 7 Iulie 1991, in care ii condamna pe Romani ca ar fi omorit sute de mii de evrei). E lamentabil. Din partea noastra, nu l-am atacat niciodata ci, dimpotriva, l-am sustinut, cerand sa se faca un referendum la problema consitutionala.

Imbratisari si sanatate, TLC - H.S.

*

28 Iunie 1992

Ma bucur din toata inima ca ai tras "Cronologie legionara". E un document important, facut de colectivul de Comandanti legionari deportati la Berkenbruck. Sunt multe date acolo care pun la punct rastalmarile unor rauvoitori.

Este excelenta ideea de a reproduce si brosură despre cazul Iorga-Madgearu a mea si a lui Costea. Declaratiile mele traduse in engleza de asemenea sunt bibne venite. Referitor la Titulescu, sa vedem ce putem face, pentru a produce ceva consistent si coerent.

Trbuie sa asteptam sa vedem ce va iesi din viitoarele alegeri. Pozitia noastra este de expectativa si de

neamestec in viitoarea campanie electorala. Nu sustinem niciun partid si nici nu ne amestecam in chestiunea regala, de care credem ca nu se poate rezolva decat prin referendum. Intai, sa ni se acorde dreptul de cetate si apoi vom vedea.

Strategic obiectivul nostru nu poate fi, la ora actuala, decat transplantarea crezului nostru in noile generatii. Restul e secundar. Cum ai procedat D-ta. cu cartile si brosurile pe care le-ai editat si le-ai difuzat in tara si in edxil. In directia asta trebuie sa ne concentram eforturile. Propaganda, brosurile, gazete, contacte de la om la om ."

*

4 Iulie 1992

M'am intors, insfarsit, la vatra si am gasit un plic de la D-ta cu niste scrisori din tara, asa cum m'ai avizat.

Informati pretioase. Cea mai buna mi se pare a lui Tiberiu Hentea din Sibiu. E un om care vede lucrurile clar, si judeca situatiile real. Isi da seama de actiunea periculoasa a lui Moses Rosen, care nu se multumeste cu masurile luate de guvern pana acum impotriva noastra; el vrea o lege mai dura.

Dupa cum ti-am scris, scopul nostru suprem, in actualele imprejurari, nu este sa riscam totul pentru o lupta electorala incarcata de primejdii, ci implantarea crezului legionar in noile generatii. Din aceasta perspectiva, actiunile D-tale cu tipariturile ce le scoti si le difuzezi, sunt de importanta enorma. Prin ele noile generatii isi rectifica falsa traectorie istorica si roadele incep sa se vada. Trebuie mai departe sa dispunem de material de propaganda in abundenta; ne trebuie brosurile, cartile si contact intens de la om la om. Restul e secundar, sau nu e actual.

Proiectul la care lucreaza acum Brahonschi cu Monumentul de la Aiud, este de importanta considerabila. Va fi ceva asemanator cu Majadahonda. Iti multumesc si eu pentru sprijinul ce l-ai dat cu strangerea banilor pentru monument. Deci trebuie sa gandim viitorul strategic si sa nune irosim fortele pe maruntisuri. Traim un moment crucial al destinului national."

*

6 Iulie 1992

Brosura D-tale, "Cum se regizeaza condamnarea unui popor" este oportuna si bine redactata, mai ales ca nu am auzit niciun glas din exil sa protesteze impotriva rezolutiei din Senatul american.

Cu plecarea in tara, probabil ca s'a impotmolit undeva, dupa ce au aflat la care grupare apartii."

*

28 August 1992

Confirm primirea scrisorii din 29 Iulie impreuna cu anexele. Am citit documentul trimis de Capatina (Octavian, de la Cluj). Vad ca D-ta l-ai difuzat in Amerca pe o scara larga. Nu stiu daca Alecu Ronnet cu legaturile lui, a facut o operatie paralela. Am vazut scurtele note ce le-a trimis la Departamentul de Stat si Casa Alba referitor la Basarabia si Bucovina. Sunt excelente. Scurte si cuprinzatoare. Lumea nu are timp sa citeasca memorii milenare.

In ce priveste Franta si Germania, nu avem flacai de categoria D-tale. In Franta e Holban, dar nu stiu in ce masura are legaturi publice. In Germania cel mai indicat sa difuzeze memoriul e Octavian Tarasevici, care vorbeste germana impecabil si e bucovinean. Pentru Spania iti recomand sa trimiti lui George Uscatescu, unicul care are legaturi cu forurile culturale si politice ale tarii.